

Liboje, november 1985

Leto 28 — Številka 3

LIBOJE

Celje - skladišče
D-Per

249/1985

1119871347,3

COBISS •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

Podpredsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije tov. Janez Bohorič je delavcem, delovne organizacije Keramične industrije Liboje ob 170-letnici organizirane proizvodnje keramike izrekel naslednje besede:

"Našim pomembnim skupnim jubilejem dveh prelomnic v novejši zgodovini Slovenije in Jugoslavije, ki jih v letošnjem letu obeležujemo na različne načine po vsej naši ožji in širši domovini, v delovnih kolektivih in v družbenopolitičnih skupnostih, 40. obletnici zmage nad fašizmom in 35. obletnici uvedbe delavskega samoupravljanja, se pridružuje kolektiv Keramične industrije Liboje z jubilejem, ki je redkost pri nas in v svetu — s 170-letnico obstoja keramične dejavnosti v Libojah. Številnim kulturnim, športnim prireditvam, političnim manifestacijam in delovnim dosežkom, s katerimi ste v letošnjem letu obeležili te tri, za vaš kolektiv pa tudi za širšo družbenopolitično skupnost, tako pomembne jubileje ste se odločili danes, 35 let in 2 dni po simbolični izročitvi vaše delovne organizacije iz rok predstavnikov države v roke predstavnikov delavcev, dodati še osrednjo slovesnost, se še enkrat ozreti na korenine nastanka vaše delovne organizacije in na njeno dolgo razvojno pot, se spomniti njenih vzponov in padcev, svetlih in temnih trenutkov v njenem razvoju, iščoč v tem preverjanja in potrditev pravilnosti razvojnih usmeritev za dosedanja in bodoči razvoj vaše delovne organizacije, istčasno pa v ponosu nad doseženim, izročiti priznanja najbolj zaslužnim za dosedanje uspehe. In ti niso majhni. Redki so kolektivi, ki se ob tako častitljivem jubileju lahko pohvalijo tudi s tem, da dosegajo najboljše rezultate v svoji panogi, ob tem pa izvozijo skoraj polovico proizvodnje tudi na najzahtevnejše trge sveta, imajo urejene delovne pogoje, razvito politično, kulturno in športno življenje, so vzor za sodelovanje s krajev-

**OB DNEVU REPUBLIKE — 29. NOVEMBRU
— ISKRENO ČESTITAMO!**

no skupnostjo, niso zadolženi in imajo jasen, ambiciozen pa vendar realen razvojni program, ki so ga zasnovali predvsem na lastnih sredstvih in silah. Dejstvo, da je pri vas tako in da se to odraža tudi v vaših letošnjih rezultatih gospodarjenja, pa kaže na to, da je mogoče tudi v zaostrenih pogojih gospodarjenja dosegati uspehe, če kolektiv ne nosi s seboj hipotek negospodarskega ravnanja v preteklosti, hipotek nerazsodnosti zadolževanja, ne dovolj pretehtanih investicijskih odločitev, nepripravljenosti zahtevam trga, neupoštevanja razpoložljivih virov za proizvodnjo in premajhne skrbi za dobro organizacijo ter izobraževanje kadrov. Vaš kolektiv je lahko upravičeno ponosen na to, da je v enem najtežjih gospodarskih let po vojni poslovno tako uspešen, njegova dosedanja razvojna pot pa je lahko za vzgled, kako je mogoče z naslonitvijo na lastne sile, z uveljavljanjem kakovostnih dejavnikov gospodarjenja, z ustreznim usmerjanjem razvoja in pretehtanim vodenjem razviti uspešno poslovanje in visoko kvaliteto medsebojnih odnosov. To obenem tudi dokazuje, da v vaši delovni organizaciji samoupravljanje v 35-ih letih njegovega razvoja ni bilo samo parola, merilo njegove razvitosti pa ne le številno normativnih in samoupravnih aktov, ampak da ste ga razvijali preudarno, vsebinsko, skozi osveščanje delavcev na osnovi tekočega informiranja, kar je ustvarilo možnost za samopravno in odgovorno odločanje o vseh pomembnih vprašanih tekoče reprodukcije in razvoja delovne organizacije. Žal pa povsod še ni tako.

Tekoča gospodarska gibanja sredi letošnjega leta kažejo v globalu še vedno prešibko rast industrijske proizvodnje, prevelik porast zalog gotovih izdelkov, preskromno rast konvertibilnega izvoza, preveliko porabo energije in pre nizko raven produktivnosti. Skoraj polovica industrijskih panog ima nižjo proizvodnjo kot lani. Tudi na področju kmetijstva, kamor vlagamo precejšnja družbena sredstva, ni temu ustreznih premikov v učinkovitosti gospodarjenja. Ob tem pa se že pojavljajo odstopanja od z resolucijo opredeljene politike pri delitvi dohodka, ki jih bomo morali odločno preokreniti in jih do konca leta vrniti v resolucijske ovire. In to ne le z bolj usklajeno porabo, ampak predvsem z boljšimi rezultati v proizvodnji, izvozu, z večjo produktivnostjo in ekonomičnostjo, ki bodo sedanjo previsoko porabo opravičili. Seveda pa je ključ do take rešitve v delovnih kolektivih samih.

Povsod pa se teh nalog še ne zavedajo dovolj. Prav letošnje leto, ko so začele tudi pri nas v dobri meri delovati ekonomske zakonitosti, ki v polni meri prihajajo na dan tudi posledice neracionalnega gospodarjenja in zadolževanja v tujini v pogojih prevrednotenja dinarja v preteklosti, posledice trošenja v obsegu, mnogo večjem od ustvarjenega, ko vsi plačujemo račun za tako negospodarsko ravnanje z visoko stopnjo inflacije, ki nas pesti, ko se je potrebno v večji meri kot doslej prebijati na tuja tržišča in z ustvarjenimi devizami odplačevati najete dolge, se začena

objektivneje kazati tudi razlika med dobrimi in slabimi gospodarji. Praviloma se v organizacijah združenega dela, kjer je vsebinsko razvito samoupravljanje, kjer je pripadnost kolektivu, ki je povezan z istimi cilji in interesi, velika, kjer razpolaganja z zadostnim številom usposobljenih strokovnih in poslovnih delavcev, ki uživajo zaupanje kolektiva, ki obvladajo organizacijo proizvodnje in poslovanja, tržne, sodobne informacijske sisteme in kjer so razvili vzpodbuden sistem delitve osebnih dohodkov ter priznanj, ki vzpodbujajo k boljši kakovosti dela, k inovacijam, h gospodarnemu ravnanju z materialom ter k boljšemu gospodarjenju z družbenimi sredstvi na sploh, tudi poslovnimi rezultati boljši. Take uspešne organizacije združenega dela se tudi hitreje prilagajajo novo nastalim razmeram, hitreje prilagajajo svoje proizvodne programe zahtevam trga, svojo organizacijo pa zahtevam učinkovitega gospodarjenja, s čimer ustvarjajo pogoje za hitrejšo vključevanje v izvoz. Razlike pa so v posameznih organizacijah združenega dela iste panoge tudi nekajkratne.

V organizacijah združenega dela pa, kjer se ne zavedajo odgovornosti samoupravnih odločitev, kjer je samoupravljanje sformalizirano, obveščenost delavcev slaba, kjer je še vedno nerazčiščeno vprašanje pri vodenju poslovnega procesa in pri tem prevladuje improvizacija, kjer je prisotno podcenjevanje strokovnjakov, zapiranje v lastne okvire, kjer ni razvita delitev po rezultatih dela, ampak kraljuje uravnilovka, tam običajno tudi ni jasno postavljenih razvojnih ciljev, rešitve tekočih problemov pa se ne išče v aktiviranju notranjih sil, v boljšem delu, v znižanju stroškov, v izkoriščanju znanja, v ustrežnejši kadrovske politiki, ampak se čaka na boljše pogoje gospodarjenja zlasti v obliki ukrepov ekonomske politike ter v raznih oblikah solidarnostne pomoči in prelivanja dohodka. Iz takih sredin običajno tudi izhajajo težnje po omalovaževanju samoupravljanja, po krepitvi etatsističnega, centralističnega, tehnokratskega, nesamoupravnega urejanja družbenoekonomskih odnosov, po reviziji Ustave, Zakona o združenem delu, Dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije ter sistemskih zakonov, ki na samoupraven način urejajo družbenoekonomsko odnose. To seveda ne pomeni, da niso še kako potrebne nekatere spremembe in dopolnitve naše sistemske zakonodaje predvsem v smeri iskanja racionalnejših rešitev, ob tem pa še povečanje in bolj poudarjene samostojnosti in odgovornosti organizacij združenega dela za učinkovitost gospodarjenja z družbenimi sredstvi. Upreti pa se moramo ob tem vsem poizkusom odtujevanja temeljne pravice delavcev, da sami odločajo o svojem delu, o njegovih pogojih in rezultatih. Ti poizkusi pa so še kako prisotni. Upreti se jim moramo zato, ker prihajajo predvsem od slabih gospodarjev, ki bi odgovornost za slabe rezultate gospodarjenja, ki jo nanje usmerja delovanje tržnih zakonitosti in dosledno izpeljan samoupraven družbenoekonomski odnos, hoteli prenesti na druge, posledice

slepega gospodarjenja pa socializirati. To pa nam seveda ne bi pomagalo iz sedanjih težav, ampak bi s popuščanjem takim pritiskom zabredli v še večje težave.

Odločno se moramo zoperstaviti tudi zlorabljanju monopolnega položaja nekaterih organizacij združenega dela, ki svojo "uspešnost" gradijo po poteh in na načine, ki nimajo nič skupnega s kvaliteten gospodarjenjem in s samoupravljanjem, ampak navidez nadpovprečne rezultate dosegajo na osnovi neupravičenega višanja cen, na tej osnovi tudi delijo neupravičeno visoke osebne dohodke, ob tem neracionalno gospodarijo, ustvarjajo nered na trgu, v družbi in pospešujejo inflacijo. Take "gospodarje" uspešno preganja ves razviti svet, mi pa jih še ne uspevamo dovolj uspešno razgaljati in onemogočiti, kar je eden od vzrokov, da inflacijo počasneje obvladujemo.

Razvoj Keramične industrije Liboje, se je začel tu pred 170 leti predvsem zaradi naravnih bogastev libojske kotline, ki je nudila za razvoj te industrije dovolj vseh zanj potrebnih surovin in energije: premog, les, glino, keramični pesek in vodo kot surovino in kot vir energije.

Vendar lahko trdimo, da bi te industrije, tako kot so izginile mnoge druge v nekaterih starih industrijskih centrih, že zdavnaj več ne bilo, saj so bile surovine kmalu izčrpane, če se ne bi stalno in pravočasno prilagajale novo nastalim razmeram na področju surovin in na trgu keramičnih proizvodov ter na področju razvoja tehnologije. Česa vsega v dolgih desetletjih iz gline niso izdelovali libojski keramiki! Koliko gospodarjev so zamenjali pred prvo svetovno vojno in med obema vojnoma! Koliko jih je v obdobju kriz moralo zaradi preusmerjenja in zmanjševanja proizvodnje iskati kruh drugod. Menjali so se gospodarji, proizvodni programi, surovine, tehnologija, v Libojah pa je ostajal priden, požrtvovalen, zagnan in borben libojski delavec, ki je po osvoboditvi v izredno težkih pogojih obnovil keramično proizvodnjo, se boril s problemi obnove, kakovostjo surovin, težkimi pogoji dela in nizkimi osebnimi dohodki, ki so marsikoga odvrgli od te proizvodnje. Mnogi pa so vztrajali in predvsem njim in tistim, ki so se jim pridružili, gre zahvala za to, da se je proizvodnja stalno povečevala, kakovost izboljševala, asortiman pa prilagajal zahtevam domačega in tujih tržišč. Postopoma so bili opuščeni nekateri programi, ki so jih začele prevzemati številne druge organizacije združenega dela širom Jugoslavije, Keramična industrija Liboje pa se je specializirala za proizvodnjo gospodinjstvske dekorativne keramike ter proizvodnjo grafitnih livnih loncev, kjer je danes prva v Jugoslaviji, nekaj pa pomeni tudi v svetovnem merilu. In ravno svetovno merilo je za bodoči razvoj naše industrije pravo merilo, saj to terja naša dolgoročna usmerjenost v izvoz, predvsem konvertibilni. In to v izvoz ne samo zato, ker so nam za odplačila starih dolgov potrebne devize, ampak predvsem zato, ker le taka usmerjenost, ki nosi s seboj stalno učinkovanje zahtevnega svetovnega

trga na kakovost proizvodnje, produktivnost, poslovnost, sodobnost tehnologije in racionalnost v organizaciji in proizvodnji, zahteva tudi stalno skrb za razvoj kadrov in njihovega znanja, s tem pa tudi ustvarja pogoje za dolgoročen stabilen razvoj.

Novo srednjeročno obdobje je pred nami in z njimi nove naloge, predvsem selekcija proizvodnih programov, ki bo privedla do še večje udeležbe izvoza v celotnem prihodku, zmanjšanja specifične porabe energije ter do ekološko čiste proizvodnje.

Tega zahtevnega prestrukturiranja ne bodo zmogli vsi. Najboljši pa prav gotovo. In te bomo morali v večji meri podpreti tudi z ukrepi ekonomske politike, ne pa podaljševati agonije neuspešnim in neperspektivnim proizvodnim programom.

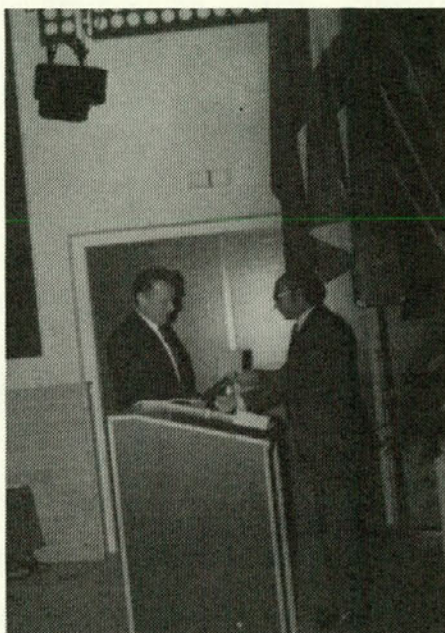
Prepričan sem, da boste delavci Keramične industrije Liboje v vklapljanju v prestrukturiranje slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva uspešni. To ste dokazali z vašim dosedanjim gospodarjenjem, to dokazujete z letošnjimi poslovnimi

rezultati, ki so daleč nadpovprečni, z vašo trezno razvojno politiko, z vašo skrbjo za vsestranski razvoj delavca — samoupravljalca. Vaše izkušnje, delo, uspeh in obnašanje so tudi drugim lahko dragocen vzgled in pomoč.

Čestitam vam ob vašem jubileju ter vam želim nadaljnji vsestransko uspešen razvoj. Za lepe in pohvalne besede in ugotovitve, ki jih je slavnostni govornik izrekel, se delavci KIL najlepše zahvaljujemo ter jih sprejemamo kot vzpodbudno in obvezo za nadaljnjo razvojno pot.

170—LETNICA KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE

Dne 14/9-1985 je kolektiv Keramične industrije Liboje proslavil svoj praznik: 170-let organizirane proizvodnje keramike v Libojah. Poleg delavcev kolektiva so se proslave udeležili gostje in sicer: podpredsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije — tov. Janez Bohorič, predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije — tov. Orožen Marjan, sekretar Republiškega odbora sindikata rudnikov in industrije nekovin Slovenije — tov. Ribič Franček, sekretar splošnega združenja rudnikov in industrije nekovin SRS — tov. ing. Suvorov Ivan, član republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije — tov. Kramer Ivan, sekretar Medobčinskega sveta Zveze komunistov Celje — tov. dr. Emil Rojc, predsednik Medobčinskega sveta Zveze sindikatov Celje — tov. Mlakar Rafko, predsednik Medobčinskega sveta SZDL Celje — tov. Bešković Filip, predsednik Medobčinske gospodarske zbornice Celje — dipl. oec. tov. Lenasi Janez, predsednik Skupščine občine Žalec — tov. Petek Viljem, predsednik Izvršnega sveta občine Žalec — dipl. oec. tov. Janežič Ervin, predsednik konference SZDL Žalec — tov. Janez Meglič, sekretar občinskega Komiteja ZK Žalec — tov. ing. Semprimožnik Ludvik, predsednik Občinskega sveta Zveze sindikatov Žalec — tov. Povše Branko, podpredsednica Izvršnega sveta Skupščine občine Žalec — dipl. sociolog tov. Orešnik Vera, podpredsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Žalec — dipl. oec. tov. Šepc Andrej, prvi oblikovalec keramike v KIL — tov. Briški Bogdan, direktor DO "Mirošan" — tov. ing. Korber Vid, direktor DO "LIKO" Liboje — tov. Jordan Roman, direktor TOZD "IGM" Celje — tov. Zagode Stane in predstavnik enote Liboje, predsednik KS Liboje tov. Toplak Ivan, predsednik Skupščine KS Liboje — tov. Koštomaj Jernej, predsednik Krajevne konference SZDL Liboje — tov. Srebot Feliks, sekretar Krajevne organizacije ZK — tov. Lavrinc Stane, predsednik Zveze borcev Liboje — tov. Jurak Anton, predsednik DPD SVOBODA Liboje — tov. Mlinarič Anton, predsednik TVD Partizan Liboje — tov. Kveder Milan, predsednik Društva upokojevcov Liboje — tov. Kotar Alojz, tov. Feldin Martina iz OŠ Liboje ter direktor Čebarske zadrage Kasaze — tov. Bukovnik Branko.

Program, ki ga je pripravilo DPD Svoboda Liboje in OŠ Liboje pod vodstvom in vsebinsko zasnovo tov. Danice Hudina, se je pričel z Internacionalo in nadaljeval s pozdravnim govorom predsednika DS DO tov. Avsec Jožeta. Slavnostni govornik je bil tov. Janez Bohorič podpredsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije (govor je v celoti objavljen na prvi strani tega časopisa, zato tu ne bomo ponavljali vsebine).

Po govoru se je nadaljeval vsebinsko bogat in prisrčen kulturni program, za katerega se vsem izvajalcem na tem mestu zahvaljujemo. Z globokoumnimi citati so uspeli prikazati pot, ki so jo prehodile generacije delavcev — keramikov skozi preteklih 170 let. Tov. Tilinger Franjo, direktor delovne organizacije je izrekel zahvalo slavnostnemu govorniku in izvajalcem kulturnega programa in nadaljeval: "O zgodovini proizvodnje libojske keramike je bilo v letošnjem letu in še preje veliko napisanega. Opisano je, da je ta proizvodnja nastala v Libojah zaradi zelo ugodnih surovinskih, energetskih in drugih pogojev, seveda merjenih po merilih izpred 170 let. Opisano je, kako so se

menjavali lastniki, kako težki so bili delovni pogoji, o razmerah v tej proizvodnji pred prvo svetovno vojno, v stari Jugoslaviji, o delavskemu gibanju v teh obdobjih, o razmerah med drugo svetovno vojno, o stanju po vojni, o izrednih težavah s surovinami po vojni, o gibanju proizvodnje v posameznih obdobjih. Skratka menim, da je zgodovina proizvodnje keramike v Libojah dovolj opisana in da ob današnji priliki ni potrebno tega ponavljati.

Iz povojne zgodovine, bi opozoril le na to, da je to obdobje imelo različne faze razvoja. Od stanja, ko so bile težave tako velike, da je obstoj tovarne bil na nitki, pa do danes, ko v panogi dosegamo po vseh pokazateljih, pa naj bo produktivnost, akumulativnost, rentabilnost ali osebni dohodki najboljše rezultate.

To smo dosegli z določeno kontinuiteto v naši poslovni politiki, z vztrajnim delom in v prejšnjih letih tudi z velikim odpovedovanjem osebnih dohodkov in drugim ugodnostim. To odpovedovanje je bilo potrebno, saj s strani bančnih institucij ni bilo nikoli kaj dosti posluha za financiranje naših razvojnih teženj.

Zato smo bili prisiljeni na dokaj samorastniški razvoj, to je v glavnem na financiranje v okvir sredstev, ki smo jih sami ustvarjali.

Danes smo bankam skoraj hvaležni za takšen odnos do nas, saj prav zaradi takega odnosa do nas nimamo praktično nobenih dolgov in obveznosti do bank. Poslujemo z lastnimi sredstvi in tudi investicije, katere so v teku, financiramo iz lastnih sredstev.

Pravočasno smo se zavedali pomembnosti izvoza in vključitve v svetovni trg. Ne samo zaradi deviz, katere potrebujemo za našo proizvodnjo, temveč še bolj zato, ker nas tuji trgi silijo, da sledimo oblikovnemu, tehničnemu in komercialnemu razvoju. Prav temu gre glavna zasluga, da danes, ko marsikje tarnajo nad zalogami mi s prodajo nimamo nobenih težav.

Ocenjujem, da je splošna situacija v delovni organizaciji dobra. Nivo osebnih dohodkov je relativno dober, dela imamo dovolj in delovna zavest večine zaposlenih je na primernem nivoju. Zato menim, da

lahko na današnji svečanosti ugotovimo, da smo v preteklem obdobju dokaj zadovoljivo opravili naše poslanstvo, našo delovno obveznost do družbe in do nas samih.

Zelo narobe pa bi bilo, da bi se na doseženih rezultatih uspavali. Današnje in bodoče ekonomske prilike v svetu in pri nas bodo terjale od vsakega člana kolektiva vedno več. Ne toliko v fizičnem smislu, temveč mnogo več v pogledu kvalitete dela, tehnološke doslednosti, smotrnosti in racionalnosti pri delu.

Vse te naloge pa bodo lažje rešljive, če se jih bo reševalo v slogi in medsebojnem razumevanju.

Pridne roke naših prednikov in pridne roke sedanje generacije so očuvale in razvijale to proizvodnjo v Libojah.

Prepričan sem, da jo bodo z ljubeznijo še naprej razvijale tudi generacije, katere bodo prišle za nami."

Potem je tov. Tilinger razdelil gostom spominska darila. Plakete KIL za vzorno sodelovanje pa so prejeli: Splošno združenje rudnikov in industrije nekovin Ljubljana — tov. ing. Suvorov Ivan, Skupščina občine Žalec, ZSS Občinski sindikalni svet Žalec, "Hmezad" — Miroslav Petrovčič, "LIKO" Liboje, "Ingrad" Celje TOZD IGM Medlog, Krajevne skupnosti Liboje, DPD Svoboda Liboje, TVD Partizan Liboje.

Predsednik Skupščine občine Žalec tov. Viljem Petek je predal v imenu skupščine zlati znak občine Žalec kolektivu Keramične industrije Liboje za dosežene rezultate in vzorno sodelovanje s krajevno skupnostjo in širše; kar je najvišje priznanje, ki ga podeljuje skupščina občine.

Naj se na tem mestu zahvalimo za to visoko priznanje, ki nam je v ponos in bo vodilo za doseganje še boljših rezultatov. Podpredsednik skupščine Krajevne skupnosti Liboje tov. Jernej Koštomaj je predal zlati znak KS Liboje kolektivu KIL in prav tako njenemu direktorju tov. Francu Tilinger, kateremu je KS Liboje

poleg zlatega znaka podelila listino prvega častnega krajana.

Tudi za to visoko priznanje se zahvaljujemo in ga sprejemamo kot obvezo, da tudi sodelujemo s krajevno skupnostjo kot doslej.

Predsednik DS DO tov. Jože Avsec je nekaterim delavcem po izboru družbenopolitičnih organizacij podal plakete KIL, za vzorno delo na delovnem mestu in aktivno družbeno-politično delo. Plakete so prejeli: tov. Avsec Jože, Ancelj Janez, Babič Karolina, Breč Franc, Baloh Marijka, Čretnik Jerica, Feldin Ivanka, Grum Rudi, Gorenjak Milan, Gothe Cirila, Horvat Silva, Kotnik Majda, Kranjc Marija, Mlinarič Anton, Matek Franc, Muzlovič Ljudmila, Narberger Marija, Lednik Jože, Oblak Majda, Pere Marija, Rus Jože, Šimonc Berta, Štefančič Olga, Tilinger Franjo, Urisek Dimitrij, Uplaznik Marija, Vodeb Stane, Veselinovič Ana, Vrabec Janko, Vodovnik Vinko, Toplak Ivan in Zeme Jožefa.

Za vsakega posameznika je bila podana tudi obširna obrazložitev. Ob 170-letnici so prejeli zlate znake KIL in priznanje delavci, ki so več kot 30 let zaposleni v tem kolektivu in sicer: tov. Blatnik Ivan, Brecl, Katarina, Bučej Anton, Cilenšek Matilda, Colnarič Viktor, Čretnik Jerica, Feldin Ivanka, Gluhak Gabrijela, Godler Ivan, Golavšek Karolina, Golavšek Rudolf, Goršek Elizabeta, Gothe Cirila, Grm Ana, Grum Rudi, Horvat Silva, Jagič Rajko, Kokol Zofija, Kolar Jože, Korelc Terezija, Maček Marija, Martinčič Bernarda, Mlinarič Marjana, Muzlovič Ljudmila, Pinter Marija, Rihter Jožefa, Rus Jože, Skok Zofija, Štefančič Olga, Šuster Silva, Tilinger Franjo, Tkavc Janez, Toplak Ivan, Vipotnik Majda, Vodeb Stanislav, Zeme Marija, Žagar Miroslav, Žagar Jožefa in Železnik Ida.

Nekoliko dni prej na seji DS DO so bile podeljene srebrne značke KIL in priznanja delavcem, ki so zaposleni v tem kolektivu od 25 do 30 let in sicer: Avsec Jože, Brenkalo Alojzija, Golavšek Adela, Gorenjak Milan, Grum Viktor, Koštomaj Marija, Kovač Jelka, Kranjc Terezija, Matek Franc, Podbornik Karolina, Potočnik Gabrijel, Virant Anica, Zupanc Ivan, Lipičnik Jože, Blatnik Hermina, Bolarič Terezija, Breč Franc, Čadej Silvestra, Deršek Hilda, Foršner Marjeta, Gerič Zora, Goleš Franc, Goršek Dora, Grm Marija, Kranjc Marija, Križnik Ivanka, Kuzman Alojzija, Kveder Erna, Lukež Frančiška, Lukež Zofija, Maček Martina, Muhedinovič Brigita, Narberger Marija, Novak Dragutin, Ošlak Antonija, Pečnik Terezija, Pere Marija, Pernovšek Cecilija, Rotar Ludvik, Škrilin Marta, Škrilin Ladislav, Škrilin Stanislav, Zore Ana, Zupanc Franc, Zupanc Marija, Žohar Ljudmila, Štorman Marjan, Uplaznik Marija, Vodovnik Marija, Tomažič Janez, Bešković Milica, Šimonc Berta in Videc Marija.

Bronaste znake KIL in priznanja pa so prejeli delavci, ki so v tem kolektivu zaposleni od 15 do 25 let in sicer: tov. Adrinjek Martin, Acelj Janez, Aškerc Marija, Baloh Marija, Cvenk Miran, Džerkeš Ana, Dosedla Bojan, Džudarič

Angela, Haladea Marjan, Hrvatini Jože, Jevšvar Pankrac, Kačič Oton, Kotnik Majda, Kralj Milan, Lopert Ana, Mlinarič Anton, Oblak Majda, Ožir Martin, Pilih Jožefa, Pižmoht Bruno, Planinšek Magdalena, Pukmajster Frančiška, Rojc Marija, Skok Marija, Šker Avgust, Špajzer Dragica, Toplak Štefan, Verdev Erika, Vidmajer Vera, Vodovnik Vinko, Zemljak Martin, Zupanc Veronika, Žgank Stanislava, Žikoč Zdenka, Antolinc Janez, Ašenberger Valentin, Babič Karolina, Baloh Ana, Baloh Jožefa, Breč Neža, Brecl Milan, Brečko Fani, Brečko Štefka, Brumen Pavlina, Burjan Frančiška, Džudarič Mira, Dolenc Vlasta, Dosedla Kristina, Drakšič Ana, Draškovič Marija, Džudarič Blaž, Egerlič Milica, Elero, Vida, Feldin Kristina, Goleš Rozalija, Gominšek Ana, Goričanec Terezija, Gerbovšek Jožef, Hlupič Vera, Hrvatini Irena, Jegrišnik Jožefa, Kelner Edvard, Klasič Mijo, Klaužer Štefka, Kolar Silva, Komerički Olga, Koprivc Ana, Kovač Ana, Kovač Franc, Kozelj Julijana, Kozovinc Viktor, Kranjc Ivanka, Kralj Štefka, Križnik Konrad, Kroflič Marija, Kroflič Marjana, Kroflič Miha, Kurko Ana, Kveder Ivan, Leber Ivan, Lukež Čedomir, Lukež Elizabeta, Lukež Marija, Martinovič Ana, Martinovič Pejo, Mejavšek Jožica, Menčak Marija, Murkovič Ljubica, Neuhold Dušica, Novak Ana, Pajk Karolina, Paradiž Rozalija, Pečnik Viktorija, Pečovnik Nada, Pere Bogdan, Planinšek Anton, Planinšek Marija, Planinšek Stanka, Podlesnik Albin, Puljek Ružica, Punčes Antonija, Rom Anton, Rom Maks, Rotar Frančiška, Rotovnik Amalija, Sanda Silvestra, Potočnik Anica, Selič Amalija, Sevnik Frida, Srebot Angela, Šeligo Ljudmila, Šlak Damjan, Štajner Julijana, Štajner Oto, Tepeš Marija, Tomažič Marija, Tomažič Nežika, Urankar Franc, Urisek Dimitrij, Vasle Stefanija, Videc Marija, Videc Marjan, Vidmajer Marija, Vnučec Dragica, Vodovnik Danijela, Vrabec Anica, Vrečič Veronika, Zeme Florjan, Zeme Jožefa, Zupan Jožefa, Žagač Terezija, Žonta Ljudmila, Habrun Štefan, Bolčević Ivan, Džudarič Marko, Lednik Jože, Ošlak Janez, Pernovšek Franc, Videc Milan, Grum Kalorina, Jančič Marija in Krk Rudi.

Proslava ob 170-letnici obstoja Keramične industrije Liboje se je zaključila pozno v noč v veselem, prijateljskem razpoloženju.

O.M.

OBISK

Radiotelevizija Ljubljana, TOZD Radio — kulturno zabavni program je 18. septembra 1985 ob 12.00 uri pripravil delavcem Keramične industrije Liboje, ob 170-letnici obstoja organizirane proizvodnje keramike v Libojah, razvedrilni in vsebinsko bogat kulturno zabavni program.

V ekipi kulturno zabavnega programa so sodelovali: tov. Vili Vodopivec kot

urednik in voditelj oddaje, tov. Kajetan Zupan, tov. Planinšec Ivan, tov. Selina Ambrož, tov. Plevnik Albina, BIG BAND orkester RTV Ljubljana pod dirigentskim vodstvom Jožeta Privška in pevcema Lauro Bodal in Edvinom Fliserjem. Besedilo za skeče je pripravil Tone Fornezzi, igrali pa so tov. Janez Hočevvar — Rifle, Majda Boh in Brane Ivanc. Keramično industrijo Liboje je predstavil vodja TOZD Keramike tov. Urisek Mitja. V programu sta sodelovala kot predstavnika kraja tov. Lednik Slavko in tov. Vodovnik Rajko.

Menim, da lahko v imenu delavcev Keramične industrije Liboje izrečem vse priznanje ekipi, saj je s programom v celoti dosegla cilj; razvedriti delavca, ob njegovem monotonem delovnem vsakdanu. Hvala zanj, z željo, da nas še kdaj obiščete in nam pričarate trenutke sreče, ki se lahko razberejo iz naših obrazov na posnetkih.

OM

DOPISUJTE V NAŠE GLASILO

SREČANJE S POSLOVNIMI SODELAVCI IN SREČANJE Z UPOKOJENCI KIL

Za nami je vrsta prireditev, s katerimi je Keramična industrija Liboje počastila 170 let svojega obstoja.

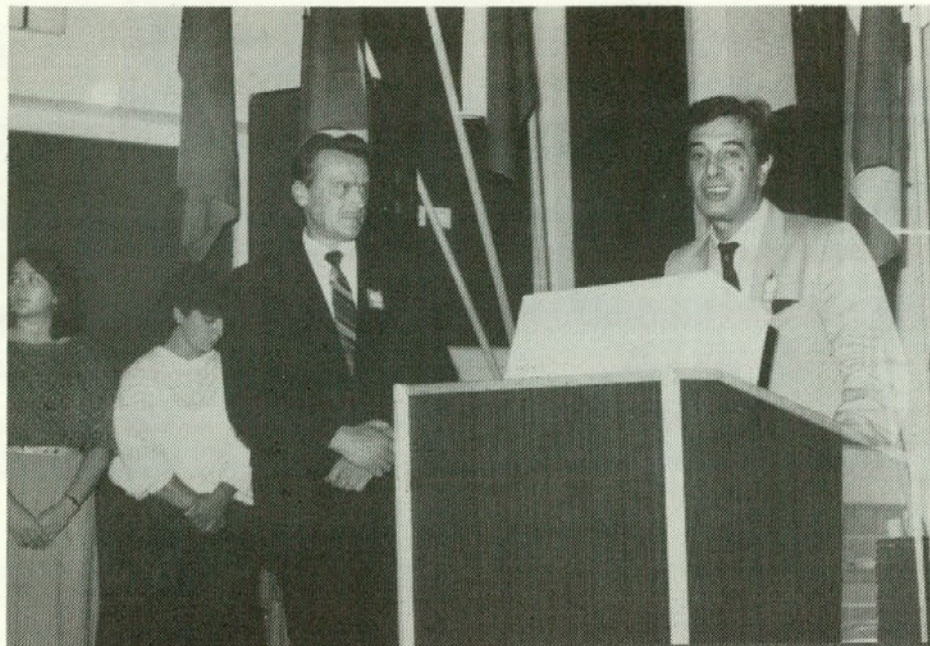
Osrednja slovesnost je bila seveda namenjena delavcem kolektiva, vendar pa je tovarna ob letošnjem pomembnem prazniku organizirala tudi srečanje s poslovnimi sodelavci in srečanje z upokojenci KIL.

Vse prireditve so bile dobro obiskane in zelo lepo pripravljene, zato bodo vtisi med delavci in gosti tudi še potem, ko se bo jubilejno leto že izteklo.

Srečanje s poslovnimi sodelavci je potekalo 20. septembra. V tovarni se je zbralo več kot sto ljudi, ki so prišli iz raznih krajev naše domovine, celo iz Skopja. Po obisku v tovarni, so jih gostitelji povabili v dvorano DPD Svoboda Liboje. Tovariš Franjo Tilinger je v svoje govoru orisal razvojno pot keramike iz Liboj in poudaril pomen dobrega poslovnega sodelovanja.

Člani DPD Svoboda Liboje so se gostom predstavili s kulturnim programom, ki je potekal pod skupnim geslom SVOBODA, SLOGA, DELO — DRUŽI NAS!

Med prireditvijo so gostje prejeli spominska darila in plakete KIL za uspešno poslovno sodelovanje.

Po proslavi je bilo na vrsti prijateljsko srečanje. Povabljeni so bili navdušeni. Izrekli so mnogo pohvalnih besed, saj je tovarna dokazala, da ni le uspešna proizvajalka, ampak tudi odlična gostiteljica. V pogovoru so se nekateri udele-

ženci iskreno čudili, kako je mogoče, da je tovarna tako zelo povezana s svojim krajem, nekateri pa tega sploh niso hoteli verjeti...

Ko so se gostje vračali domov, so bili gotovo polni nenavadnih vtisov. Ne le zaradi poslovnih vezi, ki so se s tem obiskom še okrepile, ampak tudi zaradi vsega drugega, kar so doživeli v Libojah. Zaradi tovarne na primer, kjer je pomembnejši kot stroj — ČLOVEK.

OSTANIMO PRIJATELJI!

pa je bilo geslo čudovite prireditve v začetku oktobra, ko so se v tovarni zbrali vsi nekdanji delavci.

Organizatorji so se še posebej potrudili, saj so želeli izkazati udeležencem vse spoštovanje zaradi njihovega minulega dela in zaradi težkih pogojev, v katerih so delali. Srečanje je potekalo po zamisli tovarišice Majde Oblak in je zelo uspelo. Udeleženci so bili najprej gostje v tovarni v svojih oddelkih; nato pa so se zbrali v lepi jedilnici, kjer je vladalo resnično praznično in prijateljsko vzdušje. Marsikdo je bil ganjen že na samem začetku, kajti v tovarni so se odločili, da bodo vsem

udeležencem poleg značke KIL izročili tudi denarno nagrado.

Zbranim je spregovoril direktor KIL tov. Franjo Tilinger, potem pa so z zanimanjem prisluhnili še kulturnemu programu, ki so ga pripravili člani DPD Svoboda Liboje in učenci osnovne šole.

Med prireditvijo je tov. Jože Avsec podelil ZLATE, SREBRNE in BRONASTE značke KIL za dolgoletno delo v tovarni; za zvestobo svoji delovni organizaciji: ZLATI ZNAK so prejeli: BALOH Anica, BRGLEZ Julijana, CILENŠEK Zofija, COLNARIČ Kristina, ČADEJ Jožica,

DOLINŠEK Franc, DROBNE Fanika, FRECE Olga, GERMADNIK Vili, GODLER Zorka, GOLAVŠEK Albina, GOMINŠEK Jože, GUZEJ Marija, HALADEA Marjan, HIRSCHBERGER Emil, HIRCHBERGER Franc, HOLCER Marija, JAGIČ Marija, JELEN Pavla, JURAK Anton, KELNER Frančiška, KLAMFER Olga, KOČEVAR Štefka, KOTNIK Marija, KRALJ Rozalija, KROFLIČ Valentina, KROŠEL Franc, KVEDER Karl, LEDINEK Anica, LUKEŽ Maks, MIRNIK Elizabeta, MIRNIK Pavla, OBLAK Rozalija, PETEK Ljudmila, PLANINŠEK Rudolf, POGAČNIK Mihaela, RIHTER Danijela, SATLER Ivan, SKOK Marija, ŠANCA Albin, ŠMON Ivanka, ŠULER Jožefa, TEPEŽ Jožefa, TOMINŠEK Pavla, TOMINŠEK Rozalija, WASERMAN Angela VAŠ Olga in ZEMLJAK Anica.

SREBRNI ZNAK so prejeli: AVBERŠEK Franc, BRECL Fanika, BRGLEZ Marija, CENTRIH Pavla, COKAN Jerica, DOBRAJC Anton, DŽOKOČ Milena, GROBELNIK Slavko, KNEŠAK Alojzija, KOPRIVC Jože, KROŠEL Anica, KURET Srečko, LEVOVNIK Gregor, MACONI Ivan, MAROLT Marija, MIHELAK Olga, PEČNIK Franc, PILIH Marija, PIS—TOTNIK Marija, PLANINŠEK Elica, ROM Pavla, ŠULER Darko, TRAVENŠEK Angela, UŽMAH Jože, VERDEL Franc, ZARIČ Pavla in ZUPANC Jožefa. BRONASTI ZNAK so prejeli: BALOH Justina, BALOH Rudi, BAUER Venceslav, BLATNIK Marija, BUČER Leopoldina, CILENŠEK Marija, CVETKOVIČ Ivan, ČERENJAK Miha, DOBOVIŠEK Jože, DVOJMOČ Štefka, FERČEC Cirila, GODLER Rudi, GOLUBOVIČ Milan, GORIČANEC Stjepan, GOTHE Marija, GROBLENIK Franc, GUČEK Nada, HAFNER Ciril, HAMAR Mihajlo, HIRSCHBERGER Ursula, JANC Alojz, JELEN Amalija, JELOVNIK Rudi, JURAK Fanika, KARNER Marija, KESIČ Marija, KLASIČ Marija, KOS Ana, KOŠTOMAJ Jernej, KOREN Jože, KROFLIČ Jože, LEDINEK Viktor, MALTARIČ Anastazija, MAROLT Stanko, OBLAK Marija, OBLAK Matilda, PAJTAK Stanko, PERE Franc, PETEK Julijana, PINTER Ida, PLANINŠEK Elizabeta, PLANINŠEK Franc, PLOH Jožefa, PODLESNIK Alojz, PODLESNIK Marjan, PODPEČAN Elizabeta, POLAK Rozalija, POLAVDER Marija, POTOČNIK Martin,

PUNCER Angela, REMIH Marija, REPAR Fanika, STRNAD Dušan, ŠELIGO Ljudmila, SPINDLER Štefanija, ŠTEFANČIČ Jože (Pernovo 28), ŠTEFANČIČ Jože (Ložnica 50/a), ŠTORMAN Valentin, ŠULER Franc, TOMINŠEK Ida, TOMŠIČ Matija, TURENŠEK Cilka, VAJDEC Ana, VASLE Štefanija, VAŠ Štefan, VERK Miroslava, VERLIČ Konrad, ZORKO Albin, ZUPANC Atonija, ZVER Marija, ŽAGAR Lucija, ŽAVSKI Ivan in ŽNIDAR Ivanka.

Najstarejši udeleženec je bil tov. Stanko Pot. Letos je dopolnil 82 let. Organizatorji so ga pozdravili s šopkom cvetja.

Tovarišica Zorka Godler se je v imenu upokojencev zahvalila tovarni za tople sprejem, program in darila, obenem pa poudarila, da tudi upokojenci podpirajo predlog za podelitev nagrade Borisa Kraigherja v letu 1986 tov. Tilinger Franju, kar je najvišje priznanje za uspešno delo na gospodarskem področju. Ta novica je vse navzoče zelo razveselila. Kako se z njo strinjajo, so pokazali z viharim aplavzom.

Srečanje se je nadaljevalo ob prijateljskih pogovorih in ob glasbi, za katero je poskrbel ansambel Vikija Ašiča.

Zahvala

Upokojenci Ložnice in okolice se iskreno zahvaljujemo kolektivu Keramične industrije Liboje, za pristen sprejem na srečanju upokojencev.

Zahvaljujemo se vaši pozornosti do bivših delavcev in si želimo še nadaljnega sodelovanja.

Obenem pa vam želimo še veliko poslovnih uspehov.

Upokojenci Ložnice

Devetmesečno poslovanje naše delovne organizacije

V omenjenem obdobju smo proizvedli za 2.642,5 ton izdelkov v vrednosti 1.330.095.500 din.

Od tega smo prodali za 2.630,1 tona izdelkov in zanje iztržili 1.313.293.500 din.

Količinskega plana nismo dosegli ne v proizvodnji, kot tudi ne v prodaji. Na to je vplivalo predvsem poslovanje v mesecu septembru, ki je bilo najslabše v tem letu. Proizvodni proces je bil moten zaradi preurejanja ogrevanja in s tem velikega onesnaževanja proizvodnje, pa tudi nekateri drugi faktorji so vplivali na to. Zaradi zmanjšane proizvodnje in nekompletiranih izdelkov se je zmanjšala tudi prodaja.

Vrednostno smo planirane rezultate presegli in sicer pri proizvodnji za 36 % in pri prodaji za 28 %.

Finančni obračun poslovanja delovne organizacije je bil naslednji:

— Celotni prihodek porabljena sredstva	1.653.399.002,— din 838.198.540,— din
— Dohodek obveznosti iz dohodka	815.200.462,— din 144.409.549,— din
— Čisti dohodek	670.790.913,— din
— B O D	316.057.304,— din
— Skladi	354.733.609,— din

Celotni prihodek je večji od planiranega za 41 %, od doseženega v istem obdobju lani pa za 97 %.

V 56 % je celotni prihodek rezultat prodaje izdelkov na domačem trgu. 26 % celotnega prihodka je rezultat prodaje izdelkov v tujini in 18 % rezultat drugih aktivnosti delovne organizacije.

Za sklade nam je ostalo 316.057.304,— dinarjev, kar je za 70 % več kot smo planirali za to obdobje ter 97 % več kot smo dosegli lani.

Ti podatki nam kažejo, da se nam je struktura razporejanja celotnega prihodka izboljšala na račun skladov in s tem večje akumulacije.

Da bomo obdržali takšen rezultat tudi do konca leta se bomo morali v naslednjih mesecih precej potruditi.

G.S.

Izgradnja novega postrojenja za oplemenitenje gline Blatuša

Delovna organizacija Rudar Zagreb — OOUR Rudniki nemetalov Topusko, so že dolgo razmišljali o investiciji v glinokop Blatuša — Vrginmost. Zaradi vedno slabšega izkopa in manjših količin najbolj kvalitetne gline B-O in B₁ so se odločili za investicijo v višini 670 milijonov dinarjev. Pri investiciji bi naj sodelovali tudi porabniki te gline z vsoto cca 170 milijonov din, ostanek sredstev pa bi prispeval Rudar, Privredna banka Karlovac in sredstva iz fonda za nerazvite SRH.

Največji odjemalci gline Blatuša so Jugokermika OOUR Sanitarija, OOUR Ploščice Zaprešić, OOUR Vojnić, Keramika Mladenovac, Sanitarija Strumica, Prijedor OOUR Steasin, Zagorka Bedekoščina, Keramika Krapina, Vatrostalna Zenica, Vatrostalna Jesenice, Elektroelement Izlake in Keramična industrija Liboje.

Investicijski projekt je izdelala organizacija "Keraprojekt" iz Zagreba, ki predvideva mokri postopek oplemenitve gline in vsa oprema naj bi bila domače proizvodnje. Koristi, ki jih tako pričakujemo so:

- 1/ boljše izkoriščenje kvalitetno slabih slojev gline, ki so se dosedaj shranjevale in deponirale v kopu
- 2/ pridobivanje konstantne kvalitete gline, ki jo zahteva tržišče
- 3/ izkoriščanje že zgrajenih objektov v Vrginmostu (stavba DIP Vrginmost)
- 4/ večji asortiman proizvodnje in s tem povečana možnost nadaljnje višje tehnološke obdelavnosti gline in peskov.

Gline na lokaciji Blatuša se izkorišča že 30 let. Predvsem je uporabna za izdelavo keramike, polporcelana, elektroporcelana in ploščic. Zaradi enakomerne kvalitete je potrebno, da se vsa glina plavi in tako dobimo glino sledečega keramičnega sestava:

SiO ₂	68,53 %
Al ₂ O ₃	20,18 %
Fe ₂ O ₃	1,35
TiO ₂	1,38 %
CaO	0,63 %
MgO	0,27 %
K ₂ O	2,00 %
Na ₂	0,60 %

Izguba žganja 5,26 %, specifična teža 2,62 kg/dm³.

Pri plavanju povprečnega vzorca iz Glinišča so dobili naslednje rezultate:

plavljena glina	66,67 %
fini pesek	10,56 %
grobni pesek	21,11 %
jalovina	1,66 %

Po tako dobljenih rezultatih je dogovorjeno, da bo letna proizvodnja 40.000 ton oplemenitene gline in 20.000 ton rovne gline. Mislim, da bomo s tem dobili resnično kvalitetno surovino, ki nam bo olajšala delo gmote in konstantno kvaliteto. Trenutno porabimo 500 ton gline letno, s sovlaganjem pa bomo imeli garancijo 1.000 ton gline letno.

Želimo Rudarju pri tem projektu veliko uspeha in da bomo z boljšo kvaliteto tudi mi veliko pridobili.

Turk Forto

KERAMIČNA INDUSTRIJA NA ZAGREBŠKEM VELESEJMU '85

Najbolj kompletna predstavitev naših izdelkov je vsakoletni jesenski zagrebški velesejem. Obiskovalci lahko tu vidijo izdelke iz naše tekoče proizvodnje, pa tudi nove kreacije naših oblikovalcev.

Letošnji razstavni prostor sta za spremembo glede na druga leta, ko ga je pripravljala kreator Gorenjak, uredila kreatorja V. Gobec in B. Pižmoht.

Pokazalo se je, da je bila to dobra poteza, kajti s tem smo dobili nove, sveže ideje.

Vsi vemo, da naša tovarna letos praznuje 170-letnico in zato je bil letošnji razstavni prostor v znamenju tega visokega jubileja.

Predstavljeni so bili izdelki v stari in novi formi.

Med drugimi še vedno aktualen dekor Barbara na stari formi.

Zatem stara forma v beli krijoči glazuri z modro rožo.

Razstavili smo tudi nekaj dekorativnih predmetov: vaze, pepelnike, cvetlične lonce in pa staro Schüttzevo keramiko v novi priredbi.

Novo obliko servisa pa smo pokazali v svetlo modri barvi z odlepkom, v dekorju Nova Barbara in pa v sivi glazuri.

Na zagrebškem velesejmu je tudi vsako leto natečaj v okviru dneva keramike, za dobro odlikovanje. Sodelovala sta kreatorja V. Gobec in B. Pižmoht.

Violeta je pripravila servis za čaj v sodobni izvedbi z lepo zaokroženimi linijami v kombina-

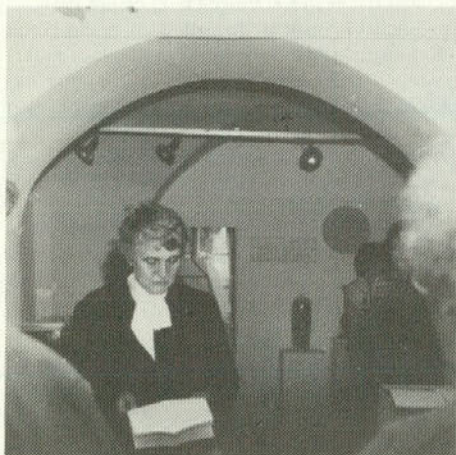
ciji beige barve (pokrovi in podstavki, ostali izdelki temnejši).

Bruno pa je poizkusil ustvariti keramiko v njeni klasični obliki, to je keramiko z nekakšnim narodnim, kmečkim pridihom. Da je v svojem namenu odlično uspel, nam zagotavlja diploma, ki mu jo je podelila komisija natečaja.

Splošno mnenje je bilo, da je naša predstavitev keramike uspela, tako v estetskem kot v oblikovalnem smislu. Bilo je veliko povpraševanje po njej, vendar smo mnenja, enako kot tudi kupci, da bi se morali še bolj potruditi pri sami izdelavi keramike. Treba bi bilo še več pozornosti, skrbnosti in tehnološke discipline. Samo s tem se bomo obdržali na zelo zahtevnih tujih trgih, pa tudi doma, kajti tu konkurenca čedalje bolj narašča.

Zupan Drago

RAZSTAVA KERAMIKE V SAVINOVEM SALONU

Letos, ko smo praznovali 170-letnico obstoja Keramične industrije Liboje, smo poleg ostalih prireditev hoteli predstaviti razvoj in dosežke v keramiki. Zato je bila v mesecu juliju organizirana razstava v Savinovem salonu v Žalcu. Prikazali smo dosežke v naši proizvodnji in to keramiko za vsakdanjo uporabo v različnih barvnih glazurah in dekorderjih. Predstavljeni so bili izdelki v enobarvnih glazurah in najnovejših dosežkih dekoracije — pod-

glazura, nadglazura in uporaba vseh vrst dekornih barv. Tudi oblike, ki so bile prikazane, prikazujejo najnovejši trend razvoja v tej panogi.

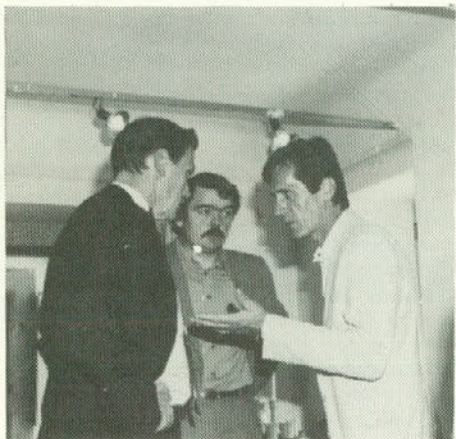
Razstavo je otvoril direktor DO tov. Franjo Tilinger, uvodno besedo o razvoju keramike na našem področju pa je imela kustosinja Pokrajinskega muzeja v Celju tov. Milena Maškon. Otvoritev sta zaključila pianistka Brina Zupančič — Rogelj in violinist Marko Zupan.

Razstava je bila dobro obiskana in vsi delavci Keramične industrije Liboje smo veseli, da smo lahko dosežke prikazali v kulturnem salonu, kajti tudi razvoj keramike izpričuje razvitost kulturne nekega naroda.

DAN GASILCEV

Gasilci so pomemben del družbene samozastite. Ugled in veljavo so si pridobili z nesebičnim delom in prizadevnostjo v daljni preteklosti, kot tudi v sedanjosti. Ko se oglasi sirena smo lahko popolnoma prepričani, da bodo prišli gasilci in pričeli z reševanjem ljudi in materialnih dobrin pred uničujočo močjo ognjenih žublev. Vendar je to le glavni del njihove dejavnosti. V kraju kjer živijo in s katerim živijo, opravljajo še marsikatero druge družbeno pomembne naloge.

Nič čudnega torej, da so se gasilci naše občine zbrali v nedeljo 30. junija v Libojah in tako s parado proslavili svoj

dan. Vsi, ki so si ogledali parado so morali priznati, da so gasilci dobro organizirani, disciplinirani in da razpolagajo s sodobno gasilsko tehniko. Na paradi je sodelovalo 760 gasilcev in pripadnikov civilne zaščite KIL ter krajevne skupnosti Liboje. Posebno pozornost gledalcev parade so bile deležne enote pionirjev, mladincev ter članic.

Mimohodna tribuna s častnimi gosti je bila pri domu DPD Svobode v Libojah. Zaključni ceremonial pa je bil na prostoru pred osnovno šoli v Libojah. Tu so govorniki poudarili pomen dobro organiziranega gasilstva, dali priznanje za opravljeno delo ter opozorili na naloge, ki čakajo gasilce v prihodnosti. Po končanih govorih so zaslužni gasilci prejeli gasilska odlikovanja. Za naše industrijsko gasilsko društvo, ki je obenem slavilo 45-letnico obstoja, pa je pomembno razvitje društvenega prapora. Razvil ga je direktor Franjo Tilinger, sprejel pa praporščak in dolgoletni predsednik društva Tone Mlinarič. Spominske trakove so na prapor pripeli: Franjo Tilinger za KIL, Anton Gros za gasilsko zvezo, Dane Senič za SIS varstva pred požarom občine Žalec ter Ivan Toplak za KS Liboje. Tako se je uresničila dolgoletna želja članov našega društva, da dobijo svoj gasilski prapor.

Na bivše člane našega društva tudi nismo pozabili. Vsi so prejeli pisno vabilo z željo, da si ogledajo razstavo v gasilskem domu, prisostvujejo paradi in razvitju prapora. Obenem pa je bila to tudi priložnost, da se ponovno vidijo in obudijo spomine na čase, ko je bilo treba s skromno opremo varovati požarno zelo ogrožene objekte. O opreči, s katero razpolagajo gasilci danes, so lahko le sanjali.

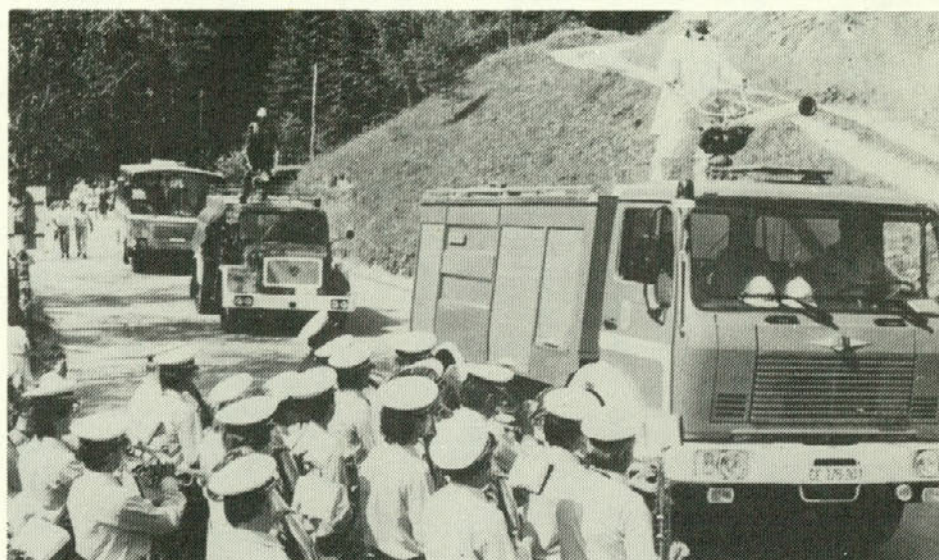
Med prireditvami ob 45-letnici obstoja IGD je potrebno omeniti še priložnostno razstavo opreme za gašenje in civilno zaščito v obnovljenem gasilskem domu. Obiskovalci razstave so si z zanimanjem ogledali razstavljeno opremo ter slike in dokumente iz arhiva društva.

Menim, da je potrebno namesto sklepne misli na koncu članka "Dan gasilcev" postaviti resno vprašanje: "Zakaj v KS ni gasilskega društva?" Liboje so edina KS v občini Žalec, ki nima gasilskega društva, čeprav požar družbene in privatne lastnine ne ogroža nič manj kot v ostalih krajevnih skupnostih. Pomanjkanje denarja je le delno opravičilo, saj imajo neprimerno manjši zaselki kot so Liboje, svoje gasilsko društvo. Seveda, brez nič ni nič in gasilska društva s članstvom ter potrebno opremo ne padajo z neba. Treba bo začeti, čeprav zelo skromno. Za izgradnjo doma in nabavo opreme je potrebno mnogo denarja, časa in še več volje.

Matek Franc

Parada gasilcev v Libojah dne 30. 6. 1985. Gasilski znak nosita Cilenšek Metka in Zore Sabina. Parola, ki jo nosita gasilca je dovolj zgovorna in aktualna.

Sodobna gasilska tehnika v pravih rokah.

Ešalon pripadnikov CK KIL in KS.

Tov. Tilinger predaja novo razviti društveni prapor IGD-KIL praporščaku tov. Tonetu Mlinariču.

Slavnostni govornik na zaključnem ceremonialu pri osnovni šoli v Libojah je bil tov. Franjo Tilinger.

Spomin gasilcev veteranov

Ob dnevu gasilcev, ki je bilo to leto v naši krajevni skupnosti je naša industrijska gasilska enota slavila svoj visoki jubilej 40. obletnico obstoja in razvila svoj prapor. Gasilci keramične industrije pa niso pozabili na stare gasilce-veterane in jih povabili na to svečanost. Stari gasilci smo se z velikim zadovoljstvom vabilu odzvali. Zbralo se nas je kar 7, ki smo z zanimanjem spremljali veliko gasilsko parado in si tudi ogledali lepo urejeno gasilsko razstavo, ki je bila v gasilskem domu in zelo lepo aranžirana, obenem pa pokazala sodoben napredek gasilske opreme, ki je žal v prejšnjih letih nismo imeli na razpolago.

Pri domu Svobode kamor so nas povabili smo bili prav lepo postreženi, za kar pristrčna hvala. No beseda je dala besedo, tako se je naše omizje veteranov čez čas oživelo, oživeli pa so tudi spomini, ko smo mi veterani še bili aktivni gasilci.

No imeli smo tudi v prejšnjih letih redne vaje, vendar žal v zelo slabših pogojih, z zastarelo gasilsko opremo. Omeniti moramo cevi, ki so nam skoraj vedno puščale vodo, čeprav smo jih morali dajati na sušenje v stolp, ki je bil poleg gasilskega doma. To delo so navadno opravljali mlajši gasilci, saj je bilo potrebno priti v stolp po lojtrci gor in po lojtrci dol, kakor pravi zaljubljena pesem.

Bilo je lepo biti gasilec, saj tako so rekli veterani, saj se je poleg rednih gasilskih nalog še vedno našel čas za šaljive dov tipe in smeh, pa če je nanesel dov tip tudi na svojega sotovariša. Industrijska gasilska enota je vedno tudi skrbela za medsebojno tovariško zblizanje med sosednjimi gasilskimi društvi. Tako smo se velikokrat udeležili raznih gasilskih vaj v Petrovčah, Drešnji vasi, Zabukovici, Preboldu, v Matkah in še kje.

Ne spominjamo se, da bi na teh tekmovanjih

dosegali izredne uspehe, vendar so to bila tovariška srečanja z gasilci bližnjih krajev, ki so bila nadvse prijetna in se običajno končala v veseli družbi. Ob omizju veteranov je tekel razgovor še o tem in onem gasilskem dogodku, vendar želja njih vseh je, da še enkrat čestitajo jubileju industrijske gasilske enote Keramične industrije z željo, da dosledno obvladajo nalogo, ki jih zahteva rokovanje z sodobno gasilsko opremo.

NA POMOČ!

ŠD

LETOVANJE IN IZLETI V LETU 1985

V letošnjem letu je koristilo svoj letni dopust na morju in v toplicah 146 družin. Na preventivnem pregledu v Čateških toplicah je bilo 30 članov naše delovne organizacije.

V začetku leta, ko smo začeli zbirati prijave za letovanje je kazalo, da je interesov za letovanje precejšnje. Ko pa so nam bile cene letovanja znane, se je število prijavljenih znatno zmanjšalo. Največ družin (82) je letovalo v naših počitniških objektih (prikolicah in stanovanjih). V toplicah je bilo 30 družin, v hotelih in tujih počitniških domovih pa 34 družin. Cene letovanja tujih uslug so se gibale od 1.500 do 3.900 din dnevno po osebi za polni penzion.

Največje težave v letošnjem letu nam je povzročalo dejstvo, da kljub predhodnim rezervacijam nismo bili nikjer sigurni, če bomo lahko letovali na dogovorjeni datum, kajti praksa je bila taka, da so imeli inozemci prednost, ne glede na že potrjeno rezervacijo. Takih primerov odpovedi rezervacij in premitve na zelo oddaljen kraj od obale je bilo več. Dva dni pred nastopom letovanja smo dobili sporočilo, da je prišlo do spremembe ali pa celo do odpovedi.

Ker imamo še vedno nekaj čez 60 družin, za katere v naših počitniških objektih ni prostora, je nujno, da si začnemo vsi prizadevati za svoj počitniški dom, v katerem bi, z zmernimi cenami in sigurno rezervacijo, letovali lepše. Prav gotovo bi se tudi število letovalcev povečalo, če bi imeli svoj dom.

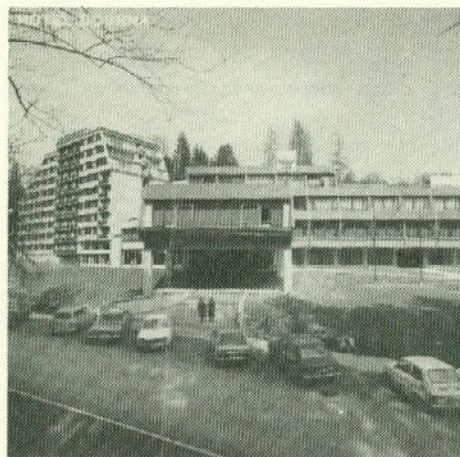
Prijave za letovanje moramo pričiti zbirati že kar na začetku leta, ker nam agencije za tuje usluge postavijo rok prijave do 31. januarja. Tako zgodaj pa se za letovanje na morju odloči le malo ljudi. V kolikor bi imeli svoje počitniške kapacitete za vse, bi lahko razpisali prijavni rok v aprilu in bi bila takrat udeležba zanesljivo večja.

Izleti:

V skupnem smo imeli tri izlete, nakupovalni dan in eno ekskurzijo.

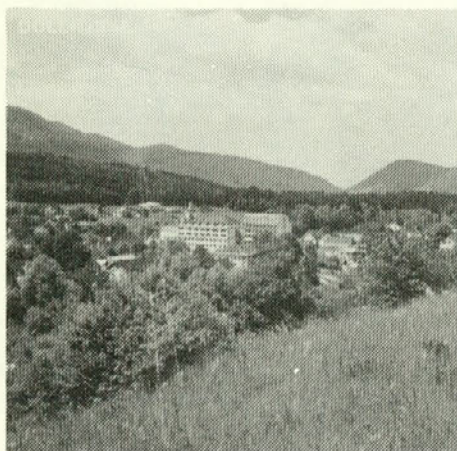
Na izletih smo obiskali: Dedinje, Kostanjevico, Benetke in Prekmurje. Ekskurzija je bila v GRAZ na sejem. Nakupovalni dan pa je bil v Rašico, Tržič in Planiko Kranj. Skupno se je udeležilo izletov 226 članov.

V nadaljevanju vam predstavljamo program preventivnega zdravljenja in zdravilišča, v katerih lahko letujete v času od 1. 10. — 31. 12. 1985 in od 4. 1. — 30. 4. 1986, po naslednjih cenah:

DOBRNA — uspešno zdravijo ginekološke, ortopedske, revmatične in nevrološke bolezni ter različna postravmatska stanja
Cena polnega penziona po osebi:

Hotel Dobrna 1/2 TWC	
Hotel Zdraviliški dom 1/2 THV	
od 1. 10. — 31. 12. 85	od 4. 1. — 30. 4. 86
2.530.—	3.040.—
1.730.—	2.040.—

DOLENJSKE TOPLICE — imajo izredno kvaliteto termalno vodo bogato s CO₂ in kalcijem in je odlična za rehabilitacijo, rekreacijo in rekonvalescenso vseh, ki imajo revmatične bolezni, kronična obolenja ali posledice poškodb na lokomotoričnem sistemu
Cena polnega penziona po osebi:

H. Zdraviliški dom 1/2 TWC	
H. Kopalški dom 1/2 TWC	
od 1. 10. — 31. 12. 85	od 4. 1. — 30. 4. 86
2.428.—	3.245.—
2.728.—	3.545.—
Cene paketov:	od 1. 10. — 31. 12. 85
7-dnevni paket	16.000.—
10-dnevni paket	22.000.—

Pri paketih je vračunana namestitve v Hotelu Zdraviliški dom v dvoposteljni sobi. Doplačilo za Hotel Kopalški dom je 200 din na dan po osebi, doplačilo za enoposteljno sobo je 500 din na dan. V ceno paketa ni vračunana turistična taksa in stroški rezervacije, ki znašajo 270 na dan za izdan voucher.

LEDAVA — termalna voda z visoko sestavo parafina je predvsem primerna za zdravljenje

revmatičnih obolenj
Cena polnega penziona po osebi:

	od 1. 10. — 20. 12. 85
Hotel Lipa 1/2 TWX	1.925.—
1/1 TWC	2.325.—
Cena paketa:	
7-dnevni paket	13.644.—

V ceno paketa je vračunana turistična taksa, niso pa stroški rezervacije, ki znašajo 270 din za izdan voucher.

MORAVSKE TOPLICE — tu zdravijo vsa neakutna revmatična obolenja lokomotornega aparata, degenerativna obolenja sklepov, vegetativne nevrose, okvare pri poškodbah, bolezni presnove in kožne bolezni
Cena polnega penziona:

Hotel Termal 1/2 TWC	
bungalovi 1/2 TWC	
Od 1. 10. — 1. 12. 85	od 1. 12. 85 — 1. 5. 86
2.030.—	2.830.—

PTUJSKE TOPLICE — so primerne za zdravljenje lokomotoričnih, srčnih, manegerskih in revmatičnih obolenj
Cena polnega penziona:

	od 1. 11. 85. — 30. 4. 86
bungalovi 1/2 TWC	1.730.—
Cena paketov:	
7-dnevni paket	13.943.—
10-dnevni paket	21.891.—

V ceno paketov je všteta turistična taksa, niso pa stroški rezervacije.

ROGAŠKA SLATINA — zdravilišče z dolgoletno tradicijo, znano za zdravljenje arteriosklero-

ze, želodčnih, jetrnih, žolčnih, črevesnih bolezni in bolezni presnove
Cena polnega penziona:

	1.10. — 31.12. 85
H. Sava 1/1 + 1 TWC	2.430.—
Anex Zagreb 1/2 TWC	2.230.—
Anex Park 1/1 TWC	2.630.—
1.1. — 9.3. 86	9.3. — 30.4. 86
3.250.—	3.950.—
2.850.—	3.450.—
3.350.—	3.850.—

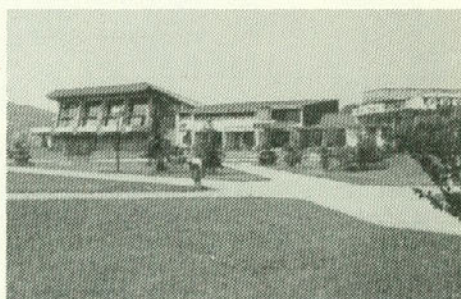
ŠMARJEŠKE TOPLICE — zdravijo kronična obolenja srca, ožilja, angino pectoris, povečan krvni pritisk. Skrbijo tudi za uspešno okrevanje bolnikov po hujših poškodbah ali boleznih, operacijah in srčnih infarktih
Cena polnega penziona po osebi:

	1.10. — 31.12. 85
Hotel Toplice 1/2 TWC	3.025.—
7-dnevni paket	19.600.—
1.1. — 15.3. 86	16.3. — 30.4. 86
3.625.—	4.225.—
23.000.—	28.000.—

Doplačilo za hotel Krka je 400.- din na dan po osebi, doplačilo za enoposteljno sobo pa 600.- din na dan.

TOPOLŠICA — tu zdravijo poškodbe gibalnega sistema, rehabilitacijo po operativnih posegih in lažja obolenja dihal
Cena polnega penziona po osebi:

	1.10. — 30.4. 86
Hotel Vesna 1/2 TWC	2.525.—
7-dnevni paket	21.350.—
10-dnevni paket	30.500.—

TERME ČATEŽ — termalna voda zdravilno deluje na revmatična obolenja in degenerativne

bolezni lokomotornega aparata, ženske bolezni in rekonvalescence
Cena polnega penziona po osebi:

	1.10. — 31.12. 85
Hotel Terme 1/2 TWC	2.525.—
1/1 TWC	3.075.—

Za 10-dnevni preventivni paket je potrebno doplačati 4.800 din (1 x zdravniški pregled, 2 proceduri dnevno, od tega ena skupinska).

ZDRAVILIŠČE LAŠKO — uspešno zdravijo bolezni in poškodbe gibal, obolenja hrbtenice, periferne prekrvavitvene motnje, sklepni revmatizem in stanja po opeklinah
Cena polnega penziona po osebi:

	1.10. 85 — 30.4. 86
Hotel Vrelec 1/2 TWC	2.630.—

ZDRAVILIŠČE RADENCI — priporočamo jih za zdravljenje bolezni srca in ožilja, prav tako pa tudi za bolezni ledvic, sečnih poti in bolezni presnavljanja
Cena polnega penziona po osebi:

	od 1.10. — 31.12. 85
Hotel Radin B 1/2 TWC	2.230.—
1/1 TWC	2.480.—

HERCEG NOVI — IGALO — klimatsko zdravilišče
Cena polnega penziona po osebi:

	od 1.10. — 31.12. 85
Hotel Metalurg 1/2 TWC	1.750.—
1/1 TWC	1.950.—

Za preventivno zdravljenje se lahko prijavite takoj.

Razpis za letovanja za sezono leta 1986 pa bo objavljen v mesecu januarju 1986.

Lojzka Brekalo

OB NENADNI IZGUBI MAME PAVLE BRECL SE VSEM SODELAVCEM IN SOSEDOM ISKRENO ZAHVALJUJEM ZA IZRAZE SOŽALJA, SPREMSTVO NA ZADNJI POTI IN PODARJENI VENEC

ŽALUJOČI SIN
SIN BRECL MILAN

Zahvala

Ob prezgodnji smrti mojega moža Povše Ivana se iskreno zahvaljujem kolektivu keramične industrije Liboje, sosedom Vodovnikovim, dru-

žtvu invalidov iz Žalca, zastavonošem, govorniku in vsem, kateri ste ga spremljali na zadnji poti.

Še enkrat vsem prisrčna hvala

žalujoča žena Ančka

TRADICIONALNO RIBIŠKO TEKMOVANJE V PRESERJIH

Kakor že več let nazaj, tako smo tudi letos priredili ribiško tekmovanje. Ker nam je bilo vreme naklonjeno, je sonce naredilo prijetnejše vzdušje.

Že navsezgodaj se je 47 ribič in ribičev z navijači postavljalo ob jezeru in si pripravljalo pribor. Ta je sicer važen vsakemu ribiču, toda tudi na dobro opremo se riba sama ne ujame.

Najvnetejši so si dajali duška v ribiški restavraciji, se podkrepili in pripravljali na "veliko" ribo.

Po žrebanju ribiških mest se je pričelo ob 8. uri tekmovanje. Voda je vzvalovila od metov in "štopelcev", toda tudi ribe niso tako neumne, kajti ne dajo se kar tako "prelisičiti". Po treh urah lovljenja je prišlo na vrsto tehtanje.

Po izračunu rezultatov je bila podelitev diplom in nagrad. Te je letos podelil direktor delovne organizacije tov. Franjo Tilinger.

Največ smeha in aplavza je požel naš Miha za "najbogatejši" ulov celih 50 gramov.

Po razglasitvi je bil še veseli del, ki so ga nekateri potegnili kar do večera. Če niso dobili ribe, pa so vsaj zmočili svojo notranjo stran.

Mislím, da so takšna srečanja potrebna in želim, da se v večjem številu udeležujete športnih tekmovanj.

Stroga komisija je izmerila tako:

ČLANI:

1. mesto ROM JOŽE (KERAMIKA)
2. mesto VIDEČ Marjan (KERAMIKA)
3. mesto KISLING Karel (GRAFIT)
4. mesto BREC Boris (DSSS)
- 5.-6. mesto PTIČAR Drago (KERAMIKA)
- GLUHAK Drago (KERAMIKA)
7. mesto BALOH Jože (KERAMIKA)
8. mesto MEČNAK Janez (DSSS)
9. mesto ŽAGAR Miha (DSSS)

Sodelovalo je 39 ribičev.

ČLANICE:

1. mesto MAČEK Marija (KERAMIKA)

Sodelovalo je 5 ribičk.

UPOKOJENCI:

1. mesto BAUER Venceslav
2. mesto HALADEA Marjan

Sodelovali so 3 ribiči.

V tekmovanju ekip (3 rezultati) je bil naslednji rezultat:

1. mesto — TOZD KERAMIKA
2. mesto — TOZD GRAFIT
3. mesto — DSSS

Izven konkurence upokojenci 2.550 točk.

Zmagovalec tov. ROM JOŽE prejema diplomo

1.710 točk
1.075 točk
950 točk
600 točk

250 točk
150 točk
125 točk
50 točk

1.075 točk

1.600 točk
950 točk

3.850 točk
950 točk
775 točk

TURK FORTO

SREČANJE UPOKOJENCEV IN OSTARELIH KRAJANOV

Krajevna skupnost in društvo upokojencev Liboje, sta organizirala, dne 19. 10. 1985 ob 16. uri v domu Svobode Liboje srečanje upokojencev in ostarelih krajanov.

Da si upokojenci resnično želijo družabnih srečanj je dokaz, da je bila ob napovedani uri dvorana polno zasedena, saj se je srečanja udeležilo preko 3000 upokojencev in ostarelih krajanov. Vabilu so se odzvali tudi predstavniki delovnih organizacij ter pobratene krajevne skupnosti Zagrad pri Celju.

Želja organizatorjev je bila, da bi upokojenci kar najlepše preživeli nekaj uric z nami in upamo, da nam je to tudi uspelo. K sodelovanju smo povabili ekipo RTV Ljubljana, ki nam je pripravila enourni kulturni program z oddajo "PRIZMA—OPTIMIZMA". Nabito polno dvorano je kot prvi pozdravil predsednik skupščine KS Liboje tov. Jernej Koštomaj, ki je v kratkih besedah orisal namen tega srečanja. Krajevna skupnost je imela v vsakoletnem planu predvideno srečanje ostarelih krajanov, kar pa je v zadnjih dveh letih odpadlo zaradi obnove dvorane. Prav tako je v teh letih odpadlo srečanje upokojencev, zato smo se odločili za skupno srečanje upokojencev in ostarelih krajanov.

Se posebej je pozdravil delegacijo iz pobratene

KS Zagrad pri Celju, vabljeni goste ter se zahvalil za sodelovanje RTV ekipi Ljubljana. Vsem skupaj pa je zaželel prijetno počutje. Predsednik društva upokojencev Liboje tov. Alojz Kotar je v okviru programa na kratko predstavil krajevno skupnost in tekoče delo društva upokojencev.

Nadaljnji zabavni program so izvajali člani ekipe RTV, ki sta jo vodila tov. Vili Vodopivec in tov. Vesna Pfeifer.

V programu so sodelovali:

- ansambel Boruta Lesjaka
- Stane Urek, ki nam je pripravil nekaj razgibalnih vaj
- Alojz Snedič, dolgoletni športnik iz Celja
- pevka Elda Viler
- pevec Danilo Čadež
- dr. Zlata Štropnik
- Stane Lumbar in člani njegovega kvarteta

Ob zaključku programa pa je RTV ekipa pripravila nagradne igre. Nagrade sta prispevala: tovarna zdravil Krka Novo mesto in Gostinska gospodarska zbornica Slovenije.

Po končanem programu so bili vsi navzoči pogoščeni s skromno zakusko, nakar je sledil družabni del programa, ki se je v veliko zadovoljstvo zavlekel v pozne večerne ure.

S.D.

Ostali tekmovalci iz KIL pa so zasedli naslednja mesta:

- 13. mesto
VIDEC Marjan, 11 točk
- 14. mesto
PIŽMOHT Bruno, 9 1/2 točk
- 15. mesto
JAGIČ Rajko, 9 točk
- 16. mesto
GORENJAK Milan, 8 1/2 točk
- 23. mesto
DUDARIČ Marko, 1 točka.

Vsi sodelujoči so bili zadovoljni s pogoji za igro, sprejemom in spominskimi majolikami.

Upam, da bodo podobne prireditve tudi v bodoče.

Turk Forto

ŠPORTNA TEKMOVANJA OB OBČINSKEM PRAZNIKU

V počastitev 40-letnice osvoboditve, 170-letnice Keramične industrije Liboje in praznika SO Žalec, je TVD Partizan Liboje organiziral več športnih tekmovanj.

Prireditve so potekale takole:

20. 6. 1985

Tekmovanje v malem nogometu, med ekipama godbe "rudarjev in keramikov" iz Liboj in ekipo KS Liboje.

Srečanje se je končalo z rezultatom 8:5 za ekipo KS Liboje.

24. 6. 1985

V telovadnici OŠ Petrovče smo priredili turnir v namiznem tenisu — ekipno. Turnirja so se na žalost udeležile le tri ekipe. Zmagala je ekipa TVD Partizan Gotovlje, v sestavi: Hrupat, Klinc in Prevoršek, druga je bila ekipa TVD Partizan Petrovče, tretja in obenem zadnja, pa je bila ekipa našega društva.

25. 6. 1985

Simultanko na 14 deskah je odigral M. kandidat Marjan Slak iz Ljubljane in dobil vse partije v svojo korist.

26. 6. 1985

V dvorani DPD Svobode Liboje je potekal šahovski brzopotezni turnir, ki se ga je žal, poleg naše ekipe, udeležila samo ekipa OO ZSMS Polzela, ki je našo ekipo gladko premagala.

Člani društva upokojencev Liboje so na letni konferenci izrazili želji, da se vam v pisni obliki zahvalijo za denarno pomoč, ki so jo prejeli ob novem letu. Za pomoč je za njih tem bolj dragocena, ker vedo, da jih člani kolektiva niso pozabili in da znajo ceniti njihove napore, ki so jih vlagali za napredek kolektiva.

V imenu vseh upokojencev vam želimo še veliko delovnih uspehov.

Lep pozdrav!

*Predsednik
Alojz Kotar*

Vesti iz šaha

Ob 170-letnici KIL smo letos organizirali več tekmovanj. Najaktivnejši so šahisti.

V mesecu oktobru so organizirali brzo-turnir. Rezultati tekmovanja 9/10-1985 pa so naslednji:

- 1. mesto
URISEK Dimitrij, 10 točk
- 2.—3. mesto
ŠKODIČ in AVSEC Jože, 8 točk
- 4. mesto
JAGIČ Rajko, 7 1/2 točk
- 5. mesto
URISEK Mitja, 6 1/2 točk
- 6. mesto
URISEK Suzana, 6 točk
- 7.—8.—9. mesto
DUDARIČ Marko
VIDEC Milan
VIDEC Marjan, po 5 točk
- 10. mesto

HRVATIN Jože, 3 točke
11.—12. mesto
LOVRENČIČ Drago
KEKIČ Andrej, po 1 točko.

V mesecu septembru pa je OO sindikata KIL priredila sindikalni občinski brzoturnir.

Sodelovalo je 24 šahistov iz žalskih sindikatov.

Rezultati so bili naslednji:

- 1. mesto
TURK Karel, 20 1/2 točk
(obratno združenje Žalec)
- 2. mesto
SKOK Stanko, 18 1/2 točk
(MIK Prebold)
- 3. mesto KUNST Alfred, 18 1/2 točk
(obratno združenje Žalec)
- 4. mesto
URISEK Dimitrij, 18 točk
(Keramična industrija Liboje)

27. 6. 1985

Ta dan je potekalo tekmovanje z zračno puško, ki se ga je udeležilo 18 tekmovalcev.

Ekipno je zmagala S.D. Liboje z 696 krogi, druga je bila S.D. Šempeter, tretja pa S.D. Liboje — pionirji.

Med psoamezniki pa so bili najboljši:

1. Leopold Valant, 187 kr.
 2. Bizjak Boštjan, 176 kr.
 3. Rajko Jagič, 176 kr.
- vsi iz Liboj.

1. 7. 1985

Turnirja v malem nogometu se je udeležilo šest ekip.

Prva tri mesta so bila razdeljena takole:

1. TVD Partizan Gotovlje
2. Minerva Zabukovica
3. TVD Partizan Liboje

2. 7. 1985

Rokometnega turnirja so se udeležili štiri ekipe:

- RK Minerva, veterani
- RK Minerva, člani

— dve ekipe iz Liboj

Turnir so gladko dobili člani RK Minerva iz Griž.

6. 7. 1985

Zaključna športna tekmovanja je bilo strelsko tekmovanje z M.K. puško. Udeležilo se ga je 17 strelcev iz 4 strelskih družin.

Najboljši so bili strelci iz S-D Liboje — 613 kr., sledi S-D. Žalec — 611 kr., in S-D Šempeter — 576 kr.

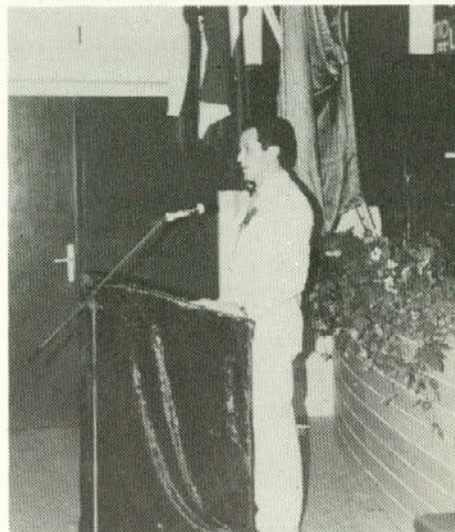
Med posamezniki so bili najboljši:

- Valant Leopold, 167 kr., — S.D. Liboje
- Mladen Malenšek, 161 kr., — S.D. Žalec
- Avgust Mastnak, 152 kr., — S.D. Žalec

Na splošno ugotavljamo, da so vsa športna tekmovanja potekala zelo športno. Škoda le, da je bila udeležba v določenih disciplinah tako minimalna, saj so bila vsa tekmovanja dobro pripravljena.

Albina Zeme

letnici osvoboditve in s tem v zvezi podčrtal doprinos delovnih ljudi Liboj, Zabukovice, Prebolda, skratka orisal celoten potek bojev v NOV na področju Savinjske doline, katere središče je prav občina Žalec. Po končanem govoru tov. Janeza Megliča je ob igranju godbe na pihala odkril spomenik predsednik krajevne org. ZB Liboj tov. Anton Jurak.

OB ZAKLJUČKU OBČINSKEGA PRAZNIKA V LIBOJAH

Ob številnih prireditvah, ki so bile v počastitev 40. obletnice osvoboditve in praznika občine Žalec je bila 7. 7. 1985 slavnostna seja skupščine občine v dvorani Svobode v Libojah.

Že ob 9. uri so se pričeli zbirati člani skupščine, delegati in gostje pred Keramično industrijo, da bi bili tako prisotni pri odkritju spomenika v počastitev 40. obletnice osvoboditve in 170. letnice proizvodnje keramike v Libojah.

Ob igranju godbe Svobode Liboje so zbrani pri spomeniku prisostvovali njegovemu odkritju. Vse navzoče je pozdravil direktor Keramične industrije tov. Franjo Tilinger in seznanil vse o namenu postavitve spomenika.

Predsednik občinske konference SZDL tov. Janez Meglič je navzoče pozdravil v imenu SZDL in ostalih družbeno političnih organizacij občine Žalec. V svojem govoru je dal poudarka predvsem 40. ob-

Po končanem odkritju spomenika so se vsi prisotni napotili v dvorano Svobode na slavnostno sejo.

Točno ob 10. uri se je z igranjem državne himne pričela slavnostna seja občinske skupščine. Po uvodnem pozdravu libojkih pionirjev je predsednik sveta tov. Ervin Janežič otvoril zasedanje skupščine, pozdravil vse delegate, predstavnike pobratenih občin in častna občana občine tov. Toneta Boleta in Albina Vipotnikā. Na slavnostni seji je govoril predsednik skupščine tov. Viljem Petek ter vse navzoče spomnil na revolucionarnost savinjskega življa med prvo in drugo vojno viхро, zatem omenil važnejše libojške prireditve in jubileje v krajevni skupnosti. Največ

besed pa je namenil iztekajočemu se srednjeročnemu obdobju. Nato je v kratkih besedah orisal celotno gospodarsko gibanje občine in nanizal njihove pridobitve, tako na področju industrije, kmetijstva, predvsem pa se je dotaknil problematike izvoza, ki je v tem letu za občino dokaj pozitiven.

Dotaknil se je tudi komunalne problematike in infra strukture v katero je bilo vloženo približno 400 milj. din.

Po predsednikovem govoru je sledila podelitev številnih priznanj in nagrad,

med katerimi je sprejel direktor keramične ind. Liboje tov. Franjo Tilinger zlati grb občine. Bronasti grb občine je sprejela krajevna konferenca SZDL Liboje, plaket občine pa so sprejeli tudi med ostalimi tov. Stane Lavrinc in Darko Šuler za dolgoletno kulturno dejavnost.

Nagrado za inovatorstvo pa je sprejel tov. Jože Avsec iz keramične ind. Liboje.

Vsem prejemnikom priznanj in nagrad

iskreno čestitamo!

Približno ob 13. uri je bila slavnostna seja končana ter v dvorani organizirana zakuska za delegate, dočim so se delegati pobratenih občin napotili na turistični center Brnico. Ob zvokih "VESELIH HMELJARJEV" se je nadaljeval veseli del v počastitev občinskega praznika občine Žalec.

Š.D.

PRIREDITVE OB ZAKLJUČKU PRAZNIKA OBČINE ŽALEC V LIBOJAH

Program prireditve v počastitev 40. obletnice osvoboditve in počastitev občinskega praznika občine Žalec, ki ga je sprejela socialistična zveza Liboje, predvsem pa odbor za izvedbo praznovanja, katerega predsednik je bila tov. Zorka Godler, je bil obširen. Nešteto je bilo prireditev izven občine Žalec. Navedli bomo le prireditve, ki so bile v Libojah; bilo je vrsto športnih tekmovanj, ki jih je organiziralo društvo TVD "Partizan" Liboje, manjkalo tudi ni šaha, saj se je dne 26. 6. 1985 odigral šahovski brzoturnir, rezultati pa so bili zelo ugodni.

Brez dvoma, da ne bomo mogli omeniti vsa prizadevanja posameznih krajanov in družbenih organizacij Liboj, lahko pa trdimo, da so se na počastitev teh pomembnih obletnic nadvse prizadevno vključevali za izpolnitev nalog, katerih bremena so morali nositi in realizirati.

V počastitev 40. obletnice osvoboditve in občinskega praznika so se v Libojah odvijale naslednje prireditve:

PEVSKI KONCERT MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA SVOBODE ŠOŠTANJ

Na pobudo predsednika pevske sekcije DPD Svobode Liboje tov. Rajka Vodovnik, se je pričelo aktivno sodelovanje z mešanim pevskim

zborom Svobode Šoštanj. Tako je ta pevski zbor v počastitev našega praznika organiziral koncert skupaj z našim pevskim zborom. Prireditve je bila zelo kakovostna, žal pa je bilo zelo malo obiskovalcev. Želja obeh zborov je, da bi še v naprej tesno sodelovali in pripravili še več tovrstnih koncertov.

DRAMA "RAZTRGANCII"

Dramska sekcija DPD Svobode Liboje je v plan praznovanja v Libojah uvrstila dramo "Raztrganci". S to dramo je dramska sekcija želela dati poudarka dogajanju NOB in poseben poudarek 40. obletnici osvoboditve. Drama je

bila relativno dobro odigrana, saj so igrali samo amaterji, posebno pa se je izkazal v svoji vlogi tov. Slavko Lednik. Upanje je, da je ponovno zorana ledina na dramskem ustvarjanju v Libojah in da bo sekcija nadaljevala z delom

RAZSTAVA OSVOBODILNEGA GIBANJA V SAVINJSKI DOLINI IN ROČNIH DEL KRAJANOV

Otvoritev razstave je bila 1. 7. 1985 ob 19. uri. Tov. Zorka Godler, ki se za razstavo močno angažirala, da je bilo tudi v Libojah prikazano osvobodilno gibanje v celjski kotlini. Omeniti moramo tudi prizadevne krajanje, ki so razstavili svoje ročne izdelke.

Razstavo je otvorila predsednica odbora za izvedbo občinskega praznika tov. Zorka Godler.

Tov. Kotnik prvoborec, je v svojem otvoritvenem govoru prikazal razvoj NOB v Savinjski dolini.

SREČANJE BORCEV NOB IN RUDARJEV NA BRNICI

Petek, predsednik Občinske konference SZDL tov. Janez Meglič in predsednik ZB občine Žalec tov. Rado Cilenšek, ki je tudi med organizatorji tega srečanja.

Tamburaški orkester Svobode Liboje je za otvoritev pod vodstvom tov. Mesec Braneta zaigral 4 zahtevne komade. Na dan otvoritve si je razstavo ogledalo večje število obiskovalcev, žal pa glede nadaljnjega obiska razstave ne moremo biti zadovoljni. Našim krajanom smo nudili lepo priložnost ogleda razstave. Verjetno bomo morali v naslednjih letih posvečati več pozornosti in organizaciji razstavljalcev ročnih del.

Predvideno srečanje borcev NOB in rudarjev je bilo v tem letu na turistični točki Brnica. Dne 3. 7. 1985 ob 16,30 so se začeli na Brnici zbirati borci NOB in upokojeni rudarji. Udeležba je bila nad pričakovanji, saj se je srečanja udeležilo cca 800 tovarišic in tovarišev, pričakovali pa smo jih največ 600. Izrekamo prisrčno zahvalo vsem udeležencem. Srečanja so se udeležili tudi vidni predstavniki občine, med njimi predsednik Skupščine občine tov. Vilijem

Srečanje je v imenu rudarjev otvoril tov. Alojz Kotar. O pomenu srečanja borcev NOB pa je govoril tov. Ludvik Zupanc, prvoborec. Kulturni program so izvajale sekcije DPD Svoboda Liboje: godba na pihala, pevski zbor in recitatorji. Čeprav je program trajal le pol ure je bil vsebinsko zelo bogat.

Po programu so bila podeljena priznanja nekdanjim rudarjem-upornikom. Nato se je v pozno v noč nadaljevalo prijateljsko srečanje, ki bo verjetno ostalo vsem nepozabno.

SREČANJE ČEBELARJEV OB 75 LETNICI ČEBELARSKIH DRUŽIN

Čebelarstvo srečanje je bilo predvideno za 4. 7. 1985 ob 14. uri na Brnici. Ob tej priliki so počastili tudi 75-letnico čebelarskih družin v občini Žalec. Srečanja se je udeležilo cca 250 članov družin in povabljenih.

Izredna pohvala gre čebelarjem kraja, ki so se snidenja v našem kraju polnoštevilno udeležili. Na snidenju so bili prisotni tudi čebelarji iz sosedne republike Avstrije, to je iz Šmihela na Koroškem.

Na tem srečanju so bila podeljena priznanja posameznim članom čebelarških družin, katere je podelil predsednik skupščine čebelarških družin občine Žalec tov. Rozman. Nagrado II. stopnje Antona Janše je prejel tudi naš prizadevni čebelar tov. Stane Lavrinec, ki se že vrsto let prizadevno ukvarja s čebelarstvom. Snidenje se je končalo v prijetnem vzdušju in je trajalo pozno v noč.

JUBILEJNI KONCERT GODBE NA PIHALA

Na predvečer občinskega praznika 6. 7. 1985 je v dvorani Svobode godba na pihala z veliko prizadevnostjo pripravila slavnostni koncert za svoj visoki jubilej, to je 50-letnico obstoja. Izvedene skladbe na tem koncertu so nadvse presenetile navzoče poslušalce, zlasti goste. Dosledno so bile zaigrane skladbe, ki so jih vrli muzikanti pod vodstvom tov. Uplaznik Toneta pripravili za ta slavnostni dan. Z velikim užitkom smo poslušali zahtevne skladbe, saj so zaigrali celo Maurica Ravela: Bolero in Gotovčevno opero "Ero z onega sveta". V svojem programu so zajeli tudi skladbe, s katerimi je bil življenjsko povezan preminuli bivši kapelnik tov. Franc Kovač. Lahko trdimo, da so se godbeniki kot amaterji, nadvse pripravili za svoj visoki jubilej.

Razveseljivo je, da so koncert poslušali številni občani, nadvse zadovoljni pa so bili zlasti povabljeni gostje. Povabilu so se odzvali predstavniki družbenih organizacij kraja in kolektivov. Prisotni so bili tudi predstavniki godb občine Žalec in predstavniki godbe DPD Svobode Šoštanj.

Koncert je otvoril predsednik društva Svobode tov. Tone Mlinarič in je dal vso priznanje godbi, ki je ena izmed najbolj aktivnih sekcij društva.

Priznanja za tako visoki jubilej je izrekel tudi predsednik ZKO tov. Lesjak in izročil godbi priznanja za minulo plodno delo. Podeljena so bila Gallusova odličja dolgoletnim godbenikom.

Tako so prejeli ta visoka odličja za leto 1985: Franc Baloh, Jože Rehar, Jože Rom, Franc Perger, Franc Grm, Franc Brecl, Martin Adrinek, Rudi Baloh, Marjan Podlesnik in Martin Ramšak.

Srebrna odličja so prejeli:

Milan Cokan in Anton Vodušek

Bronasta odličja so prejeli:

Bogdan Železnik, Dušan Čretnik, Iztok Baloh, Dušan Čater, Branko Sladič, Tomislav Rus,

Srečko Džudarič, Anton Daniel, Uroš Feldin in Vera Klaužer.

Pri podelitvi priznanj moramo omeniti tudi to, da sta godba in njen preminuli kapelnik že prejela visoko Savinovo nagrado od občinske ZKO.

Savinova priznanja pa so že prejeli:

tov. Jančič Jože — predsednik godbe in njeni člani: tov. Uplaznik Anton, Perger Franc, Marjan Oblak, Feliks Srebot in Konrad Vočko. Ob praznovanju obletnice je godba prejela spominska darila od ostalih godb v občini.

Predsednik godbe je podelil pismena priznanja vsem nekdanjim že ostarelim godbenikom, kot vsem, ki so kakorkoli dali svoj prispevek pri razvoju godbe, zlasti pa so se ob tej priliki s priznanji oddolžili delovnim organizacijam kraja.

Da je ta slavnostni koncert bil tako uspešen pa gre zahvala pokroviteljem: ZKO Žalec, Sadni drevesnici "Mirozan" in "LIKU" Liboje. Nadvse zadovoljni so bili godbeniki, da je ta slavnostni koncert tako uspel, je pa hkrati velika vzpodbuda za bodoči napredek godbe na pihala.

ŠD

OB 35-LETNICI SAMOUPRAVLJANJA

Občinski svet ZSS Žalec, Klub samoupravljalcev občine Žalec in Društvo prijateljev mladine Žalec so v počastitev 35-letnice samoupravljanja poslali novinarskim krožkom v OŠ dopis, da naj sodelujejo s svojimi prispevki ob počastitvi te obletnice. Odzvalo se je več učencev iz osnovnih šol. Med njimi tudi učenke Osnovne šole Petrovče, ki so obiskale našo delovno organizacijo in napisale naslednji prispevek:

PREHOJENE POTI NE BO TEŽKO NADALJEVATI

"Samoupravljanje je vladavina delavcev", je rekel naš veliki mislec Edvard Krdelj.

Lahko smo ponosni, da živimo v državi, kjer je najvažnejši človek — delavec.

V 35 letih smo prehodili strmo pot, pot iz teme k dnevu, pot, ki je zavidanja vredna. Vendar je pred nami še mnogo stopnic, nismo še dosegli viška samoupravnega odločanja. Treba se je ustavljati, se znova in znova učiti, odpravljati napake... Na to pot odločno stopamo tudi mladi. Vodi nas Titova vizija prihodnosti, usmerjajo pa nas tudi zgledi iz okolja, kjer živimo.

V našem kraju imamo tak zgled. To je Keramična industrija Liboje. Nekoč je bila tovarna zasebna last. Leta 1950 je postala del življenja libojskih delavcev. Ti so trdo delali, a o rezultatih dela so odločali sami.

S tovarno dobro sodelujemo (na naši šoli deluje keramični krožek), zato smo se odločili, da jo obiščemo in da se o samoupravljanju pogovorimo z delavci samimi.

Najprej smo se pogovarjali s predsednikom centralnega delavskega sveta tovarišem Jožetom Avsecem.

— Predstavite nam, prosim, vašo delovno organizacijo.

Pri nas je zaposlenih 550 ljudi. Delovno organizacijo sestavlja dva TOZD. TOZD Grafit in TOZD Keramika.

Vsak TOZD ima svoj delavski svet in svojega predsednika, ti sveti pa se združujejo v centralni delavski svet.

— Kakšne so bile razmere v tovarni pred letom 1950?

Delavci so delali v zelo slabih pogojih. Tudi njihovi osebni dohodki so bili slabi. V slabem stanju je bila tudi tovarna, čeprav v nobeni svetovni vojni ni bila porušena. Vsa dela je bilo treba opraviti z rokami, saj strojev nismo imeli, niti jih ni bilo moč kupiti...

— Kako pa se je razvijalo samoupravljanje od leta 1950 do danes?

Ob uvedbi samoupravljanja so pri nas nastale velike spremembe. 12. septembra 1950 je prejel ključke tovarne takratni predsednik delavskega sveta.

Ko smo začeli uresničevati zastavljenje naloge, smo naleteli na veliko težav, a delo ni bilo nikoli prekinjeno. Vse nove stroje smo kupili s samopriskom delavcev. Na enak način smo gradili nove prostore. Ustanovili smo tri TOZD-e. Delavci so se navadili uveljavljati svoje mnenje.

— Ali ob obletnici samoupravljanja tudi vi slavite kakšen uspeh?

Letos praznuje naša tovarna 170 let obstoja. To je pomemben jubilej, rekel bi kar tradicija. Do danes smo se prebili v sam vrh svetovne proizvodnje.

Najbolj pomembno pri vsem pa je, da se naši delavci nikoli niso odreli samoprisku. Niso glasovali le za koristi tovarne, ampak so s svojim denarjem in delom mnogo prispevali k razvoju vsega kraja. Ob pomoči tovarne je tudi kulturno življenje v Libojah bolj pestro in bolj kvalitetno, kot bi bilo sicer.

— So delavci samoupravljalci? Ste kot predsednik delavskega sveta zadovoljni s samoupravljanjem delavcev?

Delavci so dobri samoupravljalci, vendar je to lahko širok pojem. Možnost samoupravljanja imajo vsi naši delavci. Nekateri so pri tem zelo aktivni, ustvarjalni; vesel sem njihovih idej, predlogov, sposobnosti.

Nekateri možnosti samoupravljanja nočejo izkoristiti, čeprav so o vsem dobro obveščeni. Kdor želi, lahko vsak mesec dobi informator. V njem je opisana proizvodnja, norme, osebni dohodek, podatki o izvozu... Štirikrat letno izhaja tovarniško glasilo *Keramik*, ki prinaša prispevke iz življenja in dela tovarne in naše krajevne skupnosti.

Imamo še razglasno postajo, v večini oddelkov pa vgrajene zvočnike. Delavci so o vsem zares dobro obveščeni.

— Kaj želite sami povedati ob koncu tega zanimivega pogovora?

Samo to, da sta največja vrednota človeštva mir in svoboda — ne pa osebni dohodek. Lahko smo srečni, da imamo družbeni sistem, kjer

sami upravljamo. Vesel sem, da so med delavci lepi medsebojni odnosi.

Mislim pa tudi, da bi marsikaj lahko še izboljšali. Če bomo to hoteli vsi, ne bo težko.

Novinarji morajo biti radovedni, "zadeve" morajo pogledati od vseh strani, zato smo tovariša Avseca prosili, če smemo še v tovarno, k ljudem za stroji. Privolil je.

Med sprejedom po tovarni smo se tu in tam ustavili in takole klepetali:

— Kako pa vi samoupravljate?

Olga Štefančič — strugarka: Svoje pripombe in predloge ali predloge oddelka lahko posredujemo delavskemu svetu. Zadovoljna sem.

Ivan Toplak — predsednik krajevne skupnosti: Imamo sindikalne skupine, preko katerih lahko delavci sporočajo svoje predloge. Te skupine so sestavljene iz dveh članov.

Pogoji za delo so dobri, ogromen je naš napredek. Največ delamo s stroji. Na ta način se zmanjšuje število delavcev, količina proizvodnje pa se večja.

Milica Muzlovič: Vedno se dogovarjamo, nihče ne uveljavlja le svoje volje. Samouprava je zelo urejena. Naš zaslužek je odvisen od proizvodnje.

Marjan Štorman: Sem član samoupravne stanovanjske skupnosti in vodja delegacije; tako lahko o marsičem odločam.

Silva Sanda: Odločamo na sestankih, na zborih delovnih ljudi... Z osebnim dohodkom sem zadovoljna.

Jerica Čretnik: O marsičem odločamo, tudi o plačilu po delu. Zato je jasno: kolikor delaš — toliko dobiš. Včasih pride do nesoglasij. Tudi to je samoupravljanje.

Vse bolj nas je prežemal vtis, da v libojski tovarni delajo, tako kot je najbolj prav. Prav ta tovarna bo kmalu dosegla tisti višek, o katerem smo govorili na začetku.

"Vendar bo za to potrebno še nekaj časa," nas je opozoril tovariš Stane, ki smo ga srečali v razstavnem prostoru.

"Delavce je treba še bolj uvajati v samoupravljanje, da ne bodo delali samo za osebni dohodek."

Poti, ki so jo začeli v KIL, ne bo težko nadaljevati. Nadaljevali jo bomo mladi.

Ob tem si bomo morali često ponoviti, kar nas je učil Edvard Kardelj:

"...RAZMERE, V KATERIH BO ČLOVEK KAR NAJBOLJ SVOBODEN PRI TAKŠNEM OSEBNEM IZRAŽANJU IN USTVARJANJU, DA BO LAHKO SVOBODNO DELAL IN USTVARJAL ZA SVOJO SREČO — TO JE SAMOUPRAVLJANJE!"

Mojca Sanda
Betka Kramer

novinarski krožek

OŠ Miroslav Širca
PETROVČE

Menili smo, da vas bo zanimalo kaj o našem delu razmišljajo mladi, zato smo se odločili, da njihov prispevek objavimo v časopisu.

Uredništvo

Keramični krožek

Tudi na šoli v Petrovčah se učenci zanimamo za keramiko. Že dve leti sodelujemo s KIL Liboje. Od te sta enkrat tedensko prihajala k nam tovariša Maček Zlatko in Bruno Pižmoh.

Skupino keramikov je s strani šole vodil, tov. Leskovec Tone.

V začetku marca smo si najprej skupno ogledali DO KIL Liboje. Spoznali smo proizvodne postopke pri izdelavi keramičnih izdelkov.

Bili smo v strugarni, livarni in slikarni. Videli smo vse proizvodne procese od obdelovanja gline do poslikave in žganja izdelkov.

Pri prvi teoretični uri sta nam tovariša razložila, kako se pripravlja masa. Naslednjič sta s sabo pripeljala polizdelke, katere so mlajši učenci dekorirali. Dve učenki, ki sta h keramičnemu krožku hodili že prejšnje leto, sta iz gmote oblikovali nove izdelke. Le te sta tovariša odžgala v pečeh tovarne. Naslednjič sta prinesla s sabo že žgane loščene izdelke. Zelo smo bili veseli izdelka, ko smo videli,

da so posodice in krožniki dokončno izdelani. Nekatere pa so bili tudi razočarani, ker barva ni bila takšna, kot pred žganjem.

Tudi vi si lahko ogledate naše mojstrovine na razstavi v naši šoli ob koncu šolskega leta.

Nataša Ožir, 8. razred

Planinski kotichek

KOTEČNIK

Po dogovoru pri PD Zabukovica, je planinska sekcija v Keramični ind. Liboje sprejela sklep o markiranju poti na 771 m visok KOTEČNIK. To je grebenast vrh nad Libojami. Še v bližnji preteklosti izredno priljubljena izletniška točka. Zaradi sončne lege in izredno lepih pogledov, ki jih nudi v globoke prepade in na celotni zaselek Zagreben in tudi na Savinjsko dolino je izvajal iz doline vse, ki jih narava kolikor toliko privlači.

Znan pa je Kotečnik še po legendah o "Raubarjih". Le kdo v okoliških vaseh jih ne pozna. Prav ta hrih je bogat z kraškimi jamami. Kar nekaj jih premore. Celo eno tako z jezercem!

Naš prvoten namen je bil, označiti in nadelati poti do teh jam. Vendar so dostopne le prek vrha. Poti na vrh nam pa niso dovolili nadelati in označiti lovci. Motili bi jim divjad.

Morda se kdaj v prihodnosti le nekako dogovorimo o tem!

Dela okrog označitve in čiščenja poti je prevzel KONRAD KRIŽNIK. Vse potrebno je opravil v treh celodnevnikih akcijah.

OPIS POTI

Markacije označijo začetek poti pri Beškovnikovih — po domače JOZL. Pri spomeniku padlima partizanoma zavijemo

v levo, če smo prišli iz Zabukovice. Prečimo dvorišče Beškovnikovih in nadaljujemo pot mimo kozolca v gozd. Tu razcep poti v tri smeri. Prava je srednja. Markacije!

V lahkem vzponu po južnem pobočju dosežemo lovsko stojišče št. 13. Že smo na grebenu katerega sledimo potem ves čas naše poti proti skrinjici z žigom. Markacije to so precej redke, ker zaiti ni mogoče. Greben je precej naporen, oziroma se nenehno dviga in spušča. Na nekaj mestih je precej prepaden in zato hodimo tod previdno. Predvsem pozimi!

Preseneti nas lep pogled v zagrebensko dolino in hribovje nad njo. Vidimo Malič, Šmohor, Pernice Gozdnik, Mrzlico in Kamnik ter Hom. Ob lepi vidljivosti in kadar ni na drevju listja se lepo vidi Savinjska dolina in gorovje v ozadju. Na zahodu so Savinjske alpe, potem Smrekovec, Uršlja, Pohorje itd.

Pridemo do skrinjice z žigom. Do sem od Beškovnika pol ure (30'). Ni nameščena na vrhu. Dogovor z lovci! Stoji na razgledni skali nad Cadejem. Prijetno je posedeti na pomladnem soncu in uživati ob pogledu v globino.

Od skrinjice vodi pot zopet po grebenu in se prevali na severno pobočje kjer se ponudi lep pogled na Libojško kotlino in Zabukovico, ter dalje po Savinjski dolini. Še malo naprej in napis na drevesu nas opozori da pot zavije proti OSOJNIKU. Močno navzdol in na desno!

Peš pot po kateri gremo je precej strma in nevarna ob dežju. Zato previdno. V dobrih desetih minutah po odcepu smo pri domačiji Osojnikovih.

(Od odcepa na grebenu, vodi pot naprej vse do vrha Kotečnika. Z vrha pridemo prek težkih prehodov prav tako k Osojniku. Vendar te poti ne priporočamo, ker ni označena in ne zavarovana. Taka kot je, je nevarna. Želimo, da jo nekoč nadelamo in zavarujemo.)

Od Osojnika moramo potem nekaj korakov po cesti v dolino. Pri ostrem ovinku na desno se pojavi stezica kateri potem sledimo ves čas, vse do Ramšaka v Zagrebu, kjer pridemo na cesto Zagreben Liboje.

Moramo mimo treh domačij. Zeme, Rojc, in Gajšek. Pod nami šumi potok Bistrica. Opazujemo nasprotno pobočje pod Šmohorjem. Hodimo ves čas navzdol.

Kot smo že omenili dosežemo cesto pri domačiji Ramšakovih. Moramo čez mostiček prek Bistrice in potem v levo navzdol pri Libojam. Dosežemo jih v dobre pol ure.

Pridemo mimo kamnoloma, ki je eden največjih v Sloveniji. Takoj za njim je DO Pliko, kjer izdelujejo cestne odbonike.

Malo naprej je osnovna šola in že smo v nekdanjem centru Liboj. Tu je Kulturni dom, trgovina in Bife, ter avtobusna postaja. Možno je iti še naprej. Mimo keramike in v Petrovče. Nekaj nad tri kilometre ali okrog 3/4 h hoje.

Avtobus iz Liboj vozi v Žalec in Celje trikrat na dan, in sicer ob: 5. uri 45 minut, ob 14. izpred KIL in isto tako ob 21. izpred tovarne.

Hoje po opisani poti je za okrog dve in pol uri. Morda tudi več. Možno jo je začeti in končati v Libojah. Vendar ni v celoti označena.

Konrad Križnik

Pohod na Kotečnik

19. oktobra je v PS KIL Liboje, ki deluje v okviru Planinskega društva Zabukovica, organizirala že 12. pohod ob spomenikih NOB. Že od l. 1980 PD Polzela spomladi in PD Zabukovica v jeseni organizirata pohode ob spomenikih NOB.

Pohod je bil organiziran ob 170-letnici Keramične industrije Liboje. To je ena izmed osrednjih prireditev, ob letošnjih jubilejih, ki so bile predvidene v programu dela ZSS, Občinskega sveta Žalec, komisije za tradicije delavskega gibanja.

Posvečen je bil akcijam za izboljšanje življenjskih pogojev, ki so bile l. 1940 organizirane na področju Zabukovice in Liboj, v spomin na stavko, ki je bila l. 1940 v Keramični tovarni Liboje in v spomin na konferenco SKOJ-a za okrožje Celje in Žalec, ki je bila leta 1940 pod Kotečnikom.

Prišel se je v Kurji vasi, zaselku Zabukovice, kjer se je pred vojno v borbi za delavske pravice rodil Vipotnik Albin, član ustanovnega kongresa KPS, delavski zaupnik, ki je skozi frontnost dela širil komunistične ideje med

zabukoviškimi in libojškimi proletariatom. Tu so se rodile sestre Vipotnik, ki so bile med glavnimi organizatorji akcij za izboljšanje življenjskih pravic. Tu se je rodil proborec Raček Pongrac in še bi lahko naštevali. Ob pričetku prihoda, bilo je preko 130 pohodnikov, je zbrane pozdravila tov. Godler Zorka, ki je orisala razvoj tovarne keramike pred vojno in KIL-a po vojni.

V Zagrebenju je pohodnike pozdravil predsednik komisije za tradicije delavskega gibanja. Spregovoril je predvsem o delovanju SKOJ-a. Spregovoril je o konferenci pod Kotečnikom, ki je obravnavala predvsem zunanje politični položaj, delo skojevcev in komunistov v društvih, posebno v telovadnih in športnih. Omenil je delovanje SKOJ-a na področju Liboj in Zabukovice, ki je združeval in vzgajal mladino predvsem na raznih športnih tekmovanjih in v okviru Vzajemnosti, predstavnik Okrožnega komiteja KPS ter Viktor Stopar, sekretar SKOJ-a za Slovenije in član CK KPS.

Pohodniki so se nato povzpeli na Kotečnik. Tu so planinci keramične industrije Liboje, ob svojem jubileju, namestili žig. Iz Kotečnika so se pohodniki spustili do Uplaznikove domačije. Tu jih je čakal čaj, malica in lični lončki, ki so jih keramiki podarili pohodnikom v spomin na pohod in jubilej tovarne. Pohod se je končal pri Osnovni šoli Bratov Hrvat in v Libojah. Pohodnikom je spregovoril tov. Kveder Karel. Leta 1940 je bil tajnik podružnice Splošne strokovne zveze v Libojah in skupaj s predsednikom podružnice, tov. Martinom Zupancem organizator stavke. Spregovoril je o pričetku stavke, o tem, da so keramiki zahtevali povišanje plače za en dinar in da so se morali pet tednov boriti za to povišanje. Poudaril je discipliniranost stavkajočih in to, da so po nekaj dnevih stavke žandarji zasedli tovarno in s pomočjo stavkokazov poizkušali organizirati proizvodnjo. Sam je moral skupaj s predsednikom podružnice takoj po pričetku stavke na orožne vaje. Poudaril je, da so se pred stavko večkrat sestali s

tov. Vipotnik Albinom, ki je usmerjal njihovo delo. Omenil je, da so bile pri organizaciji stavke težave, ker je v tovarni delalo veliko polproletarcev, delavcev, ki so imeli doma nekaj zemlje in niso tako občutili izkoriščanje, lahko so si pomagali z doma pridelanimi pridelki, kot čisti proletarijat. Pohodniki so se po peturnem pohodu, mimo spomenikov NOB, mimo partizanskih domačij, razšli.

Franc Ježovnik

vornikom tov. Jožetu Rusu in Stanetu Lavrincu, in vsem ki ste ga v tako lepem številu spremljali na prerano zadnjo pot.

Še enkrat vsem prisrčna HVALA.

Žalujejo sestre: Marjana, Fanika in Anica z družinami.

MARKUŠ MARIJA

je bila rojena na Koroškem. Že v rani mladosti jo je življenje odpeljalo od doma. V Ihanu pri Ljubljani je delala tri leta in 1964. leta sta z možem dobila stanovanje na Mirovanu, kjer je bila zaposlena 15 mesecev, potem pa je zaradi majhnih otrok ostala doma.

V Keramični se je zaposlila 1971. leta pri predornih pečeh. Razkladala je vozove in polnila surove izdelke v peč Nastranko. Po porodniškem dopustu je vozila surove izdelke iz livarne, njeno zdravje pa se je vedno bolj slabšalo, operirana je bila na ledvicah, nakar je delala še eno leto, vendar se ji zdravje ni izboljšalo in 27. 5. 1985 je bila invalidsko upokojena.

AVBERŠEK FRANC

se je priučeval za ključavničarja pri obrtniku Omerzi v Petrovčah, kjer je delal od 1945. do 1957. leta., ko se je zaposlil v Keramični tovarni. Delal je kot strojni ključavničar, njegov delokrog pa so bile peči in loščilnica. Popravljal je vozičke za obe peči, dela je bilo vedno dovolj, včasih še preveč, posebno pri nastranki, kjer je bilo treba kolesa neprestano mazati z grafitno maslo, kajti vozovi so bili dolgo brez krogličnih ležajev. V loščilnici je izdeloval klešče za glaziranje, ki so še vedno uporabne, kar pomeni, da je bilo njegovo delo kvalitetno. Zaradi hudega bronhitisa je bil letos invalidsko upokojen.

Zahvala

Vsem sodelavkam in sodelavcem kateri so ob naše mame, stare mame, in babice PAVLINE IVANC iz Griž sočustvovali z nami, prispevali denar in cvetje ter jo v tako velikem številu spremljali na njeno zadnjo pot se najiskrenejše zahvaljujemo

Vsi njeni

Zahvala

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta FRANCA GROBELNIKA, se iskreno zahvaljujemo kolektivu "KIL" za izkazano denarno pomoč, godbi na pihala za odigrane žalostinke ter tov. Mlinarič Antonu za poslovilne besede.

Žaluoja žena ter sin in hčerke z družinami

Zahvala

Ob smrti našega dragega Alojza COKANA, se iskreno zahvaljujemo kolektivu Keramične Liboje za darovane vence, godbi na pihala za žalostinke, govrniku za poslovilne besede in izrečeno sožalje.

Vsem iskrena hvala

hčerke Betka, Marija, Elica in sin Dolfi

Zahvala

Ob prerani izgubi dragega brata Francija Pečnaka se iskreno zahvaljujemo: sodelavkam in sodelavcem skladišča gotovih izdelkov, oddelku pakirnice, nabavi, komerciali, livarni I in II, strugarni, ter vsem posameznikom kateri ste prispevali za cvetje in vence.

Prisrčna hvala moškemu pevskemu zboru Svobode Liboje, godbi rudarjev - keramikov, go-

ZUPANC ANTONIJA

Tončka je kmalu ostala brez staršev. Mama je umrla, ko je bila še čisto majhna, oče pa je padel v partizanih. S trinajstimi leti je odšla od odma in živela po kmetijah, kjer je opravljala razna kmečka dela in ni ji bilo lahko. Kasneje je delala kot otroška negovalka v Prebodu in Ljubljani, dokler se ni 1960. leta zaposlila pri nas. Delala je pri zidarjih, v loščilnici, strugarni in slikarni. Zaradi otrok je šest let ostala doma in se zopet zaposlila 1973. leta v livarni kot livarka. Zadnja tri leta je zaradi bolezni delala kot retušerka, dokler ni bila 31. 1. 1985 invalidsko upokojena.

HIRSCHBERGER DUŠAN

se je zaposlil v naši tovarni 1. 2. 1952. leta. Najprej je delal pri zidarjih in v avtoparku, pozneje pa je postal samostojen zidar s svojo barako poleg generatorjev, v kateri je imel spravljeno zidarsko orodje in tudi še kaj drugega. Opravljal je manjša zidarska dela po tovarni; njegovo glavno delo pa je bilo vzdrževanje in betoniranje vozičkov za obe peči, vlivanje šamotnih podstavkov in obzidava bobnov, kar težko si je bilo zamisliti, kako se lahko tako močan mož zrine skozi majhno odprtino v boben in ko je kdo iskal Dušana-sivca, je iz bobna zadonel mogočen glas, kot iz groba: "Kaj bi rad?!"

LEDNIK ANICA

Je pričela delati v tovarni 4. 1. 1949. Delala je pri stari peči št. 5, kjer je bilo treba vozove potiskati v peč ročno, pobirati ter in ga nosti proč. Delo je bilo težko in umazano.

V proizvodnji sanitarne keramike sta delali skupaj s Helcerjevo. Modeli so bili veliki in težki. Vsak dan je bilo treba nositi k pečem, da so se osušili, naslednje jutro pa zopet nazaj v livarno.

Tudi žliker so nosile z vedri iz gmote v livarno, retuširane izdelke pa zopet na deskah k pečem. Vsak livar je svoje izdelke tudi očistil, tako da se za kvaliteto ulivanja ni imel komu pritoževati. Tako je Anica delala v Keramični industriji polnih 35 let in letos je odšla v zaslužni pokoj.

KROŠL FRANC

v tovarni je pričel delati 1947. leta. Takrat so bile delovne razmere drugačne kot danes, ogrevanja ni bilo in tudi ne tople vode, ves transport pa je potekal ročno od prenašanja modelov pa do spravljanja izdelkov k pečem. Na delo so se vozili s kolesi ali peš, delati pa je bilo treba tam, kjer so te pač potrebovali.

Franc je šest let oblikoval ovalne krožnike na ročnem vretenu in šest različnih dimenzij se je delalo takrat. Zaradi bolezni na pljučih, je moral s tem delom prenehati, postal je spremljevalec v dvigalu in zadnjih 15 let kurjač parnega kotla. Kot mladinec se je udeležil tudi delovnih akcij pri gradnji ceste Sežana-Dutovlje in Celje-Sempeter, sodeloval je v SKOJ-u, Sindikatu, Delavskemu svetu in disciplinskih komisijah. Včasih je trajala malica v tovarni 15 minut, zato pa je bilo treba tudi delati 15 minut dalje. Danes pa je vse to bolj urejeno in Franc je vesel, da je vsaj otrokom lepše in da delajo v boljših razmerah, kot v času, ko je bil on mlad.

Umrlim upokojencem v spomin!

V letu, ko kolektiv Keramične industrije Liboje praznuje svoj visoki jubilej 170 let, sem moral kar sedemkrat spregovoriti besede zadnjega slovesa in se tako v imenu kolektiva posloviti od nekdanjih sodelavcev, kateri so s svojim vestnim in marljivim delom veliko prispevali za naš boljši danes.

Vsi bi še lahko pri svojih letih uživali sadove svojih rok ali na žalost je dan prišel, ko smo se morali zbrati na pokopališčih v Grižah, Žalcu in v Galiciji ter njih posmrtno ostanke izročiti v naročje matere zemlje. Da so bili priljubljeni kot sodelavci, prav tako pa tudi kot krajani, kjer so živeli, je bil dokaz ob slovesih, kjer se je poleg sorodnikov zbralo veliko število prijateljev in znancev.

Z njihovim odhodom je v družinskih krogih nastala praznina, katera se ne da nadomestiti.

Vsem žalujočim izrekamo člani kolektiva Keramične industrije iz Liboje naše globoko sožalje.

Tone Mlinarič

GREŠAK Pavla	21. februar 1985
GOSTINČAR Franc	12. april 1985
COKAN Alojz	5. junij 1985
NEDELJKO Ignac	14. julij 1985
GROBELNIK Franc	2. avgust 1985
PECL Jože	1985
POVŠE Ivan	6. september 1985

Martini v spomin!

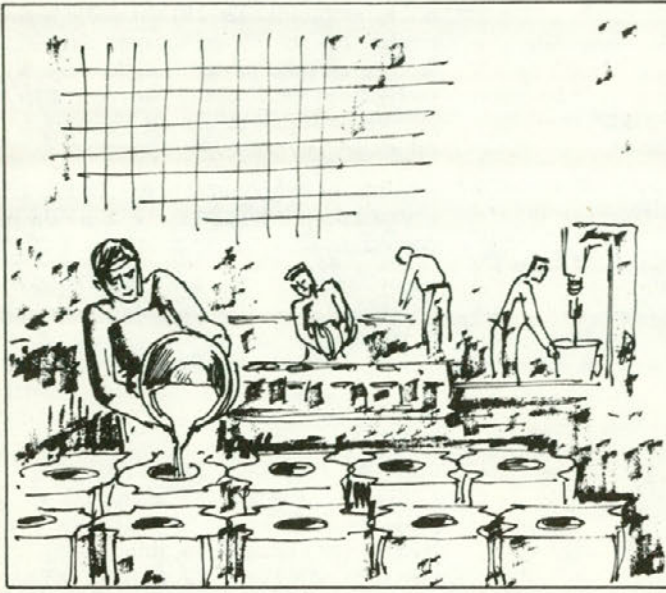
Vedeli smo, da njeno mlado zdravje razjeda težka in neozdravljiva bolezen, kljub temu je vsem, kateri smo jo poznali posebno njene sodelavke; zastal dih ob prežalostni resnici, da je v nadčloveških mukah zatisnila svoje oči. Upanje, kate-rega je vse skozi imela v napredno zdravniško znanost, se je razblinilo kot jutranja rosa. V cvetu mladosti je zapustila dobrega moža, ljubečega sina, mamo, ata, sestre in brata. Njene želje, da bi še delala, se niso uresničile, pa čeprav ji je kolektiv keramične bil drugi dom. Še tako bolna, je rada prihajala med nas v trdnem prepričanju, da bo ozdravela. Ali na žalost smrt je bila močnejša od njene volje do življenja zato smo se 21. junija 1985 zbrali na pokopališču v Žalcu in se s solzami v očeh zavedno poslovili od nje.

Da je bila priljubljena med libojškimi keramiki smo dokazali ob uri zadnjega slovesa.

Vsem, kateri žalujete za njo, izrekamo člani kolektiva keramične industrije Liboje naše globoko sožalje.

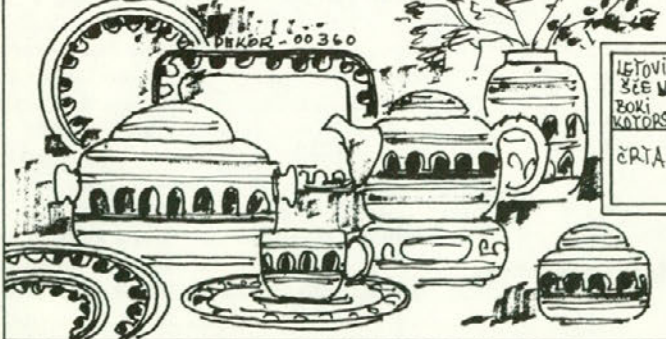
Tone Mlinarič

NAGRADNA KRIŽANKA

RISAL BRUNO	MEDVEDA O BOLENI GRLA, VIES IN NOSA	KRAJ NA PRIMOR- SKEM	LONG PLAY	KRILLO STRIMOR KONJENICE	DIVJA TOLPA	OVALNA POSODA	TEŽKO SPANJE	BRIT. OP. NA TUQU ARABJE
AMERIŠKA ZVEZNA DRŽAVA								
NAPELJIVA TOPLE VODE								
SIBIRSKI VELETOK			DOLGOREP PAPICE SLOVENSKI FILM					
POTOČNA ŽIVAL				DEL ROKE ETIKETA				
PEVKA KOHONT						KIL	KNEŽOVA OBLAST	SOBE- LAVKA
FRNIKOLA MUSLIM. IME					RIMSKA REKA ANIENE	KOMUNIS. PARTIJA KONČE OTOKA		

SESTAVIL ŽUPAN	NAVITJE ZMOTEK	VETRNICA	KREMA ZA KRENO ŽILE	FRAN. SPOLNIK	ŽENSKO IME (VONČINA)	NATVIŠJA NORDISKA BOŽANSTVA	KRPA	ULICA SOSEDNJA DRŽAVA
DOLGOČEVA NJE POLOZ LADIJ IN LETAL								
PRIPIRAVA ZA ANA- LIZIRANJE								
SPONA, OKOV				TISKARICA SLOV. GLED IGRALKA (MARIČKA)				PREBIV. IRSKE ANDREJ NAHTIGAL
ITALIJ. MESTO (DIRKE)					OTOČJE V BALTIKI			
AFRIŠKA DRŽAVA								KIL
ANTIČNI JUNAK					KOROSKI PLES			
DOBESE- DEN PREVOJ					OŽINA NA MALAKI			

Rešitve oddajte do 20. 12. 1985

Izdaja: Keramična industrija Liboje. Ureja: Odbor za informacije. Odgovorni urednik: Majda Oblak. Izhaja štirikrat letno. Telefon: 063/737-120. Tisk: DO REK Tiskarna Titovo Velenje. Naklada 800 izvodov.